Gerard
Treffers 2

DE TWEEDE COLUMNBUNDEL

Humor, verwondering en herinneringen

Achttien verhalen van Gerard Treffers

Gerard Treffers 2

De tweede columnbundel

Gerard Treffers

Achttien verhalen over alledaagse verwondering, menselijk gedoe en onverwachte wendingen. Van bijgeloof en rommelmarkten tot schoolse uitspraken, herinneringen, tijd en de kunst van het communiceren. Humor en satire gaan samen met persoonlijke en ontroerende momenten.

© Gerard Treffers

Achttien verhalen en columns

Inhoud

1 Bijgeloof en Wolter Koops

2 De rommelmarkt

3 All inclusive

4 Het snelle brein

5 Haantje de voorste

6 Papegaaien

7 Het verschil

8 Coronawandeling

9 Memento mori

10 Uit de school geklapt 2

11 Beroemd

12 Professionaliseringsproces van binnenhalers

13 Paranormaal consult

14 Parallel leuteren

15 Gevangen door de tijd

16 Passeeretiquette

17 Contacteren

18 Met vd Paal aan de haal

1 Bijgeloof en Wolter Koops

Bijgeloof in het voetbal is onderdeel van de sport. Er zijn zó veel voetballers die hun eigen vorm van bijgeloof hebben, dat het niet meer weg te denken is uit het voetbal. En het interessante is: het werkt prestatie verbeterend, omdat het minder onzeker maakt. Enkele voorbeelden van bekende voetballers:

Johan Cruijff

De beste Nederlandse voetballer ooit - Johan Cruijff - was een wereldwijde koploper in bijgelovige trekjes. Het begon met het dragen van rugnummer 14. Dit rugnummer kreeg hij bij toeval na een lange blessure in 1970. Sinds dien begon hij de sterren van de hemel te spelen en veel wedstrijden te winnen. Vanaf dat moment, droeg hij alleen nog maar nummer 14. Een ander bijgelovig trekje van Cruijff was het spugen van kauwgom op de helft van de tegenstander. Er gaan verhalen dat hij het tijdens de Europacupfinale tegen Milan in 69’ dit vergat en ze daardoor met 4-1 de boot in gingen.

Filippo Inzaghi

De Italiaan Filippo Inzaghi at voor elke wedstrijd bijna een heel pakje babykoekjes: zachte biscuitjes. Hij liet altijd twee koekjes in het pakje zitten. De teamgenoten van de spits vonden het maar een rare gewoonte. Volgens Pirlo heeft Inzaghi er ooit het volgende over gezegd: ‘op deze manier blijven de sterren in mijn voordeel staan’. Wat hij daar precies mee bedoelde is nog steeds een raadsel.

Eder Loko

In 2016 werd bekend dat de Braziliaanse profvoetballer Eder Loko vlak voor elke wedstrijd in zijn voetbalbroekje plast. Een extreme vorm van bijgeloof waarvan hij écht denkt dat het helpt. Loko is hiermee begonnen toen hij tijdens het horen van het volkslied tijdens een halve finale door zenuwen in zijn broek moest plassen. Een halve minuut na de aftrap scoorde hij. Sinds dat moment linkt de speler zijn goede prestaties aan het plassen in zijn broekje. Je zou alle voetballers de kost moeten geven die al hinkend, spugend, biddend, de grond kussend en plassend het veld ingaan.

Operante conditionering

Operante conditionering is gebaseerd op een eenvoudig uitgangspunt: gedragingen en acties die gevolgd worden door herhaling zullen in de toekomst vaker voorkomen.

Lacht iedereen hard na het vertellen van een goed verhaal, dan is de kans groot dat hetzelfde verhaal later nog een keer verteld wordt. Zo was het een conditioneringsproces van Eder Loko waarbij het in de broek plassen verbonden werd met snel scoren.

Angstcontrole

Bij veel angsten, fobieën en soms bij mensen 'in het autistisch spectrum' zijn dwangmatig tellen of dwangmatige handelingen voorbeelden om (ingebeelde) angsten te bestrijden. Bijvoorbeeld lantaarns of draagmasten tellen in een trein. Of stoeptegels overslaan met lopen. Iedereen heeft wel voorbeelden van bijgeloof of dwang om zijn angsten te controleren. Uit het onderzoek blijkt dat er samenhang is tussen autisme en angst ten opzichte van God. Hoe meer trekken van autisme mensen hebben, hoe sterker zij Gods handelen zien als heersend en straffend. Mensen met autisme en fobieën koppelen vaak herhaalde gebeurtenissen aan positief of negatief handelen van God.

Dit gezegd hebben, moet ik ondergetekende, een zeer gelovig man, allereerst zeggen dat mijn geloof gebaseerd is op rationele overwegingen en niet op bijgeloof. Maar ook ik ben maar een eenvoudige ziel die soms vatbaar is voor ongezonde conditionering. Laat me het uitleggen en oordeel niet te snel!

Het begon allemaal met een lange autorit naar het zuiden van het land. We kwamen 8 (!) vrachtwagens van Wolter Koops tegen. Deze zijn niet gemakkelijk over het hoofd te zien omdat de naam vrij prominent op de wagens te zien is. We hadden een heerlijke dag en toen we de volgende dag in de auto stapten naar het noorden reden kwamen we weer een 'Koops' tegen. De lachende emotie prikkelde de noradrenaline in onze hersenen die vervolgens onze amygdala activeerde om daarna deze emotieherinnering permanent in onze hippocampus op te slaan. Stel u zich eens hoe dat in je hersenen gebeiteld wordt als je vervolgens enkele weken iedere dag de Koopswagens dit proces ziet versterken! Iedere volgende rit zagen we op zijn minst een 'Koops'

Ik heb aan Ionica Smeets, wiskundig hoogleraar gevraagd hoeveel % de kans is dat we een 'Koops' tegenkomen bij een autorit van gemiddeld een uur. Dat was een ingewikkelde som: ze moest rekening houden met het tijdstip van de dag de gemiddelde lengte van het traject. De gemiddelde snelheid, het logische schema van de ongeveer 100 Koops-auto's, de drukte op de autowegen, de gemiddelde files enz. enz. Uiteindelijk achtte ze de gemiddelde kans dat we een Koops tegenkwamen ongeveer 1op 10! Onze waarneming gedurende 2 maanden autorijden was echter 10 op 10! Hoewel…. Een keer kwamen we geen Koops tegen op weg naar onze vakantiebestemming in Zeeland. Tien km voor onze bestemming kregen we autopech,

moesten veiliggesteld worden door de ANWB versleept naar een garage en niet veel later was onze auto niet meer te repareren….

Wat doet dat met een gewone stervelingen? Bij iedere rit met onze nieuwe auto zagen we weer een Koops. Dat is toch geen toeval meer! Waren de Koops auto's een teken van God dat het wel goed zat die dag, of was dit een duivelse list om bijgelovig te worden? Zat Koops in een complot en kreeg hij steeds een seintje als wij op pad gingen? Koops werd steeds meer een obsessie, we verbeelden ons dat de Koops-chauffeurs geheimzinnig naar ons lachten en enkele knipperde zelfs met zijn lichten.

Een keer hadden we geen Koops op de grote weg gezien, we zaten behoorlijk in angst moesten we maar onnodig doorrijden tot we er een zagen? Uiteindelijk sloegen we af en kwamen op een parallel weg die uiteindelijk onder een viaduct verdween, net voor we onder het viaduct reden zagen we een glimp van een Koops die ons boven over de grote weg voorbijreed.

Dat is toch niet normaal!

Mijn waarschuwing is voor iedere automobilist, pas op als je een vrachtauto van Koops tegenkomt. Voor je het weet word je ook geconditioneerd en ben je de rest van je leven op zoek bij iedere autorit naar die helse Koops-auto's

2 De rommelmarkt

Een van de zegeningen van het coronatijdperk was dat er geen rommelmarkten georganiseerd werden. Maar nu moesten we eraan geloven en wel aan een heel grote: ‘De Gorcumse’. Karin had zich al een paar dagen verheugd op deze hoogtijdag. In de bijna oneindige verzameling plastic horloges, oorbellen, ringen en andere meuk op haar kamer is er altijd nog plaats in haar beleving voor meer van deze kostbare sieraden. Haar (lade)kasten puilden uit en ons belangrijkste doel op deze dag is de schade van ‘nog meer’ beperkt te houden. Ik had de twijfelachtige eer om mevrouw in haar rolstoel langs alle 400 kramen te manoeuvreren.

Entree

Op zoek naar bling bling

Schijnbaar arriveerden we op ‘primetime’. Er stonden twee onafzienbare rijen wachtenden voor de loketten om het begeerde entree ticket te bemachtigen. Eén loket voor contante betaling en één voor pin. Dit leidde tot veel commotie omdat dit verschil door de goedbedoelende lokettistes voortdurend uitgelegd moest worden aan de ongeduldige gelukszoekers. Dit samen met het feit dat de gemiddelde ‘rommelzoeker’ nauwelijks ‘proactief’ in de wachtrij zijn portemonnee getrokken had, overtrof de wachttijd met gemak de telefonische wachttijd bij een contact met KPN.

Toen we eindelijk met onze kaartjes het rommel walhalla wilde betreden werden we gecontroleerd door een onderuitgezakte, dikbuikige, getatoeëerde vijftiger, die in het dagelijks leven ‘assistent huishoudhulp’ was maar nu in de rol van Petrus voor de hemelpoort acteerde. “Rolstoele hoeve niet te betoale” besliste hij, ga maar met je kaartje je geld terughalen. Ik begreep aan zijn toon, dat het vergeefse moeite was om deze ultieme daad van ‘positieve discriminatie’ te weigeren en besloot de 4 euro te gaan reclameren. Toen ik de lange rij wachtenden zag begon ik al te twijfelen. Toch maar inbreken op de wachtrij. “Wie heeft dat gezegd” sprak de verantwoordelijke kassier. Oh, weer een idee van Gerrit, zuchtte hij. Ik begreep dat ‘Petrus’, Gerrit heette. Na een discussie onder de gezaghebbenden waar ook de ongeduldige wachtenden zich mee bemoeiden, kreeg ik mijn duur betaalde 4 euro terug ging ik naar binnen en sloop langs Gerrit, vernederd en gebrandmerkt als profiteur. Gerrit echter werd bevestigd in zijn rol van weldoener en beschermheer van alle gehandicapten.

In de immense hal schuifelden de kooplustigen langs de schier oneindige hoeveelheden prullaria, tegen beter weten in, op zoek naar die ene ultieme schat die nooit gevonden wordt. Bij de eerste van de 400 kramen was het gelijk raak. Tussen de bergen afgedankte meuk, waar zelfs geen wanhopige kringloopwinkel beheerder belangstelling voor had, bespeurde onze dochter oorbellen. Bij het zien van deze kostbare kleinoden liep haar stressniveau zodanig op dat dit onmiddellijk de drang op haar blaas verhoogde: “Ik moet plasse”

Het damestoilet

Als ervaren begeleider had ik bij binnenkomst de wc gelijk al gespot. Ik vermoed dat de ontwerper van de hal deel uitmaakte van een satanisch complot waardoor hij de wc op maximale afstand van de ingang gepositioneerd had. Ik had de hoop dat de ontwateringsfase pas na een uur zou plaatsvinden, maar het was dus al raak bij de eerste kraam. Dus begon ik de hopeloze tocht naar de wc. Hopeloos omdat de verwachtte aanlooptijd naar het uiterste punt van de hal ongetwijfeld de tijd van de maximale spanningsboog van haar blaasspieren zou overschrijden. Na een gespannen reis kwamen we onverwacht droog aan bij de dames wc. In deze duiventil schreeuwde onze geliefde dochter om voorrang wat ze uiteindelijk kreeg. Ze durfde de wc deur niet op slot te doen met als gevolg dat enkele nietsvermoedende rommelzoeksters die even dachten hun behoefte te doen, de stuipen op het lijf gejaagd werden en getrakteerd werden op een scheldkanonnade vanaf de bezette pot. Toen ik overmoedig het vrouwen heiligdom binnenstapte en me posteerde voor haar deur, besefte ik hoe een valselijk beschuldigde ‘me-too’-er zich moest voelen. Daar ze droog gebleven was troostte ik mezelf dat alle moeite niet tevergeefs was. Toen we

uiteindelijk de wc verlieten zag ik in een hoekje een vrijstaand, schoon, verlaten en ongebruikt invalidentoilet. (!)

Terug bij af.

Vol goede moed vervolgde we onze terugtocht naar de start van het rommelparadijs. Bij kraam 1 vroeg Karin: “Ben je boos?” In goed Nederlands vertaald betekent dit: ‘Ik heb in mijn broek geplast.” Jan Doedel aanvaardde de inmiddels bekende terugtocht met het vaste voornemen ze dit keer een luier om te doen. Twintig minuten later stonden we weer gepamperd bij kraam 1 en waren we ruim een uur na binnenkomst weer terug bij af.

Blingbling

Voor Karin is een rommelmarkt een eindeloos paradijs, maar ook een plaats van ongekende verzoekingen. Voor praktisch iedere kraam is wel meuk met plastic horloges en blingbling uitgestald. Een simpele wandeling door de hal, betekent voor ons een onophoudelijke strijd om niet onder enthousiaste kreten van het ene naar het andere stalletje getrokken te worden. Na 40jaar word je daar moe van. De eerste indrukken die je van een mens hebt worden door gewone stervelingen vaak gevormd door mimiek, non-verbale info, kleding etc., zo niet bij Karin, zij scant naar horloges, armbanden, ringen en kettinkjes. In een mum van tijd heeft ze de rommelgever ingeschaald. Als dit eenmaal op haar harde schijf is opgeslagen, is het niet meer te deleten, zelfs na jaren niet. In haar bijna oneindige verzameling prullaria, is er bij Karin altijd plaats voor meer. Om dit te bereiken heeft ze in de loop der jaren meedogenloze technieken ontwikkeld.

Veroveringsmethodes

Deze kunnen in verschillende omstandigheden en situaties aangepast worden. Is haar aandacht getrokken naar een mooi sieraad, en mooi betekent vooral groot, kitscherig en vol glitters, dan trek ze haar plan. Een argeloze standhouder wordt in de eerste fase van deze strategie verrast door Karins enthousiasme en extreme aandacht en geeft haar dan volledige aandacht. Dat is zijn/haar eerste fout! Na de eerste verwarring ervaart het slachtoffer deze eerbetuigingen van de uitgespreide meuk als een bevestiging van zijn/ haar goede smaak en in sommige gevallen zelfs van zijn/ haar identiteit. Dat is de tweede fout! In een volgende fase van deze voorspelbare strijd herkent men dat Karin verstandelijk gehandicapt is, zo ontstaat er een zwak moment, waar Karin genadeloos gebruik van maakt. Zeker in de rommelcultuur, waar men niet gewend is aan deze wrede, geslepen methodieken zijn er ongekende mogelijkheden voor Karin. Het slachtoffer krijgt te maken met allerlei vreemde en gemengde gevoelens van verlegenheid, bewogenheid, superioriteit en medelijden. Dit is een

klimaat wat perspectieven biedt voor Karin. De volgende fase in deze ongelijke strijd is dat Karin ‘de gedoodverfde juwelen ' voor de lol mag passen:’ Dat is de derde fout!

De ‘genadeslag’

Waarna Karin de definitieve genadeslag toebrengt door haar enthousiasme tot ongekende hoogte op te voeren en het slachtoffer het idee te geven, dat juist dit juweel op tafel het enige is wat ze in haar hele leven geambieerd heeft. Tot slot capituleert de verwarde en gehersenspoelde rommeleigenaar en geeft het begeerde kleinood genereus GRATIS aan Karin. We hebben heel wat mensen in bescherming voor Karin moeten nemen, die naast hun meuk, hun gouden horloges, trouwringen, parelen kettingen en andere kostbaarheden rücksichloos weggaven. Vaak kwamen ze deze haar nog hollend achterna brengen. Vervolgens moeten wij als ouders dezelfde strijd voeren als de rommelaar, wanneer we Karin opdracht geven de ' gekregen spullen' weer terug te geven. Na 40 jaar winnen we dit maar net, en gaan we verder met een schuldgevoel dat we 'dat kind’ haar gekregen speeltje ontnomen hebben. Veel straatschoffies zijn stinkend jaloers op de uitgebreide tools en slagvaardigheid van Karin.

Gezelligheid kent geen tijd.

Nadat Karin haar dag limiet van 2 horloges en 2 paar oorbellen en een uil weer ruimschoots overschreden had, konden we naar huis. Tevreden koesterde ze de gewonnen rommelschatten op de achterbank van de auto. De gelukzalige flow en verrukkelijke roes zal ongeveer twee dagen duren. De refractaire periode van 2 dagen zal weer gevolgd worden door een nieuw verlangen en zoektocht naar nog meer schatten. Karin nooitgenoeg heeft dan haar schatten na twee dagen zorgvuldig opgeborgen op een verborgen plekje dat zij alleen kent. De rommelmarktkoning en organisator van Aerle heeft Karin gesmeekt om een deel van immense meuk voorraad op haar kamer, verdeeld over verschillende markten te gelde te maken. Ze heeft dit geweigerd!

De oppervlakkige lezer zal denken dat ik een hekel aan rommelmarkten heb, niets is minder waar! Iedere keer is het weer genieten van het gelukzalige gezicht van Karin. Voor niet-verstandelijk gehandicapten zijn eindexamens, verlovingen, sollicitaties, trouwerijen belangrijk. Voor Karin zijn het de rommelmarkten die begeerde hoogtijdagen die sjeu aan het leven geven.

3 All inclusive

Zoals jullie weten word er vaak een beroep gedaan op mijn culinaire inzichten en vaardigheden. Na mijn 2e uitgave van 'Het handboek van binnenhalers' in Puerto Rico krijg ik steeds vragen om verschillende toko's te beoordelen. Zo ook van het all inclusive restaurant De blauwe olijf elite Hieronder ziet u het horrorverslag wat ik gemaakt heb.

Illustratie bij All inclusive

De eerste avond in het all-inclusive resort voelde als een belofte. Zwoele lucht, een zacht briesje, en een buffet dat zich uitstrekte als een eindeloze zee van mogelijkheden. Glanzende schalen, dampende gerechten, kleurrijke salades—het leek alsof ik in een culinaire droom was beland.

Die droom duurde precies tot ik mijn eerste bord wilde opscheppen.

Voor me stond een man die zich gedroeg alsof hij auditie deed voor een culinaire survivalshow. Hij had al een bord in zijn hand, maar dat weerhield hem er niet van om van élke schaal een hapje te nemen—niet opscheppen, maar gewoon proeven. Met dezelfde lepel. Hij boog zich lichtjes voorover, hapte, knikte goedkeurend, en ging door naar de volgende schaal. Mijn eetlust kreeg een eerste deuk.

Achter me groeide de rij gestaag. Mensen begonnen te zuchten. Een vrouw tikte ongeduldig met haar tang tegen een metalen schaal, alsof dat het proces zou

versnellen. Maar de man ging onverstoorbaar verder. Tegen de tijd dat hij klaar was, had hij waarschijnlijk meer gegeten dan een gemiddeld voorgerecht.

Toen ik eindelijk aan de beurt was, bleek het eten… lauw. Niet koud genoeg om te klagen, maar ook niet warm genoeg om van te genieten. De pasta plakte een beetje, de frietjes waren slap, en het vlees had die typische “ik-lig-al-een-uur-in-een-warmhoudbak”-smaak. Ik haalde mijn schouders op—het was tenslotte all-inclusive, geen sterrenrestaurant.

Met mijn bord zocht ik een tafel. Dat bleek een tweede uitdaging. Overal stonden halfvolle glazen en borden die duidelijk al een tijdje verlaten waren. Sommige tafels waren “gereserveerd” met een handdoek, een zonnebril of zelfs een boek. Mensen claimden hun plek alsof het strandstoelen waren.

Uiteindelijk vond ik een plekje naast een gezin met twee jonge kinderen. De kinderen zaten roerloos voor zich uit te staren, elk met een iPad op tafel. Hun vingers gleden automatisch over het scherm terwijl ze af en toe gedachteloos een hap namen. Geen gesprek, geen gelach—alleen het zachte getik van digitale spelletjes. Hun ouders aten zwijgend, alsof dit de normaalste zaak van de wereld was.

Aan de andere kant van de zaal brak plots een luid gelach uit. Een groep jongeren had duidelijk besloten dat het buffet hun persoonlijke feestlocatie was. Ze praatten hard, lachten nog harder, en gooiden met woorden en geluid alsof stilte verboden was. Stoelen schoven, glazen tikten, en af en toe klonk er een overdreven “broooo!” door de ruimte. De sfeer verschoof van ontspannen diner naar rumoerige kantine.

Net toen ik een hap wilde nemen, zag ik haar.

Een vrouw—stevig gebouwd, met een vastberaden blik—kwam aanlopen met niet één, niet twee, maar drie volle borden. Ze balanceerde ze met verrassende vaardigheid en plofte neer aan een tafel vlakbij. Haar vierde bord volgde vijf minuten later. Niemand keek er echt van op, maar het was moeilijk om het niet te zien. Ze at met een soort focus die bijna bewonderenswaardig was. Ze had ongetwijfeld de hoogste voedsel amplitude op haar bord.Alsof dit haar missie was, haar moment.

Aan een andere tafel speelde zich een ander tafereel af. Een stel had hun borden zo volgeschept dat de inhoud nauwelijks in balans bleef. Ze namen een paar happen, keken elkaar aan, en duwden de rest van het eten weg. Halve borden bleven achter—onaangeroerd, verspild. Even later stonden ze alweer bij het buffet, klaar voor ronde twee.

Het contrast was bijna absurd.

En dan waren er nog de mensen die… hoe zeg je dat netjes… onbeschoft aten. Smakken, slurpen, praten met volle mond. Bestek dat tegen tanden tikte, sauzen die over kin en tafelrand liepen. Het was alsof alle tafelmanieren collectief op vakantie waren gegaan.

Bij het dessertbuffet werd het niet beter. De rij was lang, en mensen begonnen te dringen. Een man probeerde zich langs me heen te wurmen met een mompelend “sorry”, maar zonder echt te wachten op toestemming.

Een kind reikte met zijn handen naar de chocoladefontein en werd nét op tijd tegengehouden door een vermoeide ouder.

Ik keek naar de kleine bordjes met labels bij de desserts. Of beter gezegd: naar de plekken waar labels hadden moeten staan. Was dit tiramisu? Of iets met yoghurt? En zat er alcohol in? Geen idee. Het werd een gok.

Met mijn toetje in de hand liep ik terug naar mijn tafel, terwijl ik om me heen keek. Het buffet was nog steeds indrukwekkend. De keuze was enorm, de kleuren verleidelijk. Maar de ervaring… die was iets anders.

Ik begon te begrijpen dat een all-inclusive buffet minder gaat over eten en meer over mensen. Over gedrag. Over hoe we ons gedragen als er geen grenzen lijken te zijn—geen prijs per gerecht, geen duidelijke limiet. Sommigen worden gulzig, anderen ongeduldig, weer anderen achteloos.

Toch zat er ook iets fascinerends in.

De man die van alles een hapje nam, de vrouw met vier borden, de jongeren die de ruimte vulden met hun energie—ze maakten allemaal deel uit van een soort levend theater. Chaotisch, soms irritant, maar ook… menselijk.

Ik nam een hap van mijn dessert. Het was verrassend lekker.

Misschien, dacht ik, is dat de truc. Niet focussen op wat er misgaat, maar op de kleine momenten die wél werken. De ene goede hap. Het ene rustige plekje. De ene glimlach van een ober die zich dapper door de drukte heen werkt.

Aan het eind van de avond liep ik langs het buffet, dat langzaam werd afgeruimd. Schalen werden vervangen, kruimels weggeveegd, en de chaos maakte plaats voor stilte.

Morgen, wist ik, zou het allemaal opnieuw beginnen. De rijen, de drukte, de ergernissen.

Maar misschien ook weer die ene perfecte hap

4 Het snelle brein

Onze identiteit wordt vooral bepaald door onze herinneringen. We hebben opgeslagen wie we zijn en hoe we in bepaalde omstandigheden reageren. Films van dementerenden en andere mensen die iedere ochtend wakker worden en steeds weer moeten uitvinden wie ze zijn, zijn vaak hartverscheurend. Naast onze bewuste herinneringen hebben we ook nog veel meer impliciete, onbewuste herinneringen. In onze linkerhersenhelft vinden vooral de bewuste processen plaats, daar worden problemen opgelost en doen we aan lange termijnplanning. De rechterhersenhelft heeft veel te maken met ervaren van gevoelens, non-verbale input, motivatie en identiteit. De hersenactiviteit in de rechterhersenhelft verloopt veel sneller het werkt boven en onderbewust. Wat wij onbewust noemen is vaak een aangeleerde vaardigheid die ingeslepen en geleerd is door de rechterhersenhelft en die ons vaak in actie zet of beïnvloedt zonder dat we dat in de gaten hebben. De hersenactiviteit rechts gaat bij die aangeleerde processen 200x zo snel als het bewuste denken. Uiteindelijk zal daardoor ook de interpretatie van ons denken veranderd worden door die aangeleerde processen. Als een vaardigheid van de rechterhersenhelft meer dan een maand ingeslepen is wordt het een onbewuste automatische prikkel die ook de linkerkant het bewuste beïnvloedt. Het snelle brein heeft dus alles te maken met gevoelens en non-verbale info , waarvan de verwerking onbewust een bepaald gedrag triggerd. Tot zover de ‘ wetenschappelijke basis’ van dit verhaal. Nu enkele luchtige voorbeelden van het snelle brein.

Mijn moeder vertelde dat toen ik vijf jaar was er een meisje genaamd Sjanneke was dat heel heftig op mij reageerde. Ik had haar schijnbaar een keer geplaagd en ze achterna gezeten. Doordat we in dezelfde straat woonden speelde ik vaak ook voor haar huis. Als kind merkte ik dat ze steeds minder non-verbale prikkels nodig had om schreeuwend haar moeder op te zoeken en te doen alsof ik haar wilde vermoorden. Dit proces kon ik faciliteren door soms een stap in haar richting te maken waarna ze weer moord en brand schreeuwde. Op het laatst was zelfs een klein knikje met mijn knie voldoende om haar in de gordijnen te jagen. Het snelle brein voltooide deze vaardigheid als ik alleen maar haar huis voorbijliep. Het eigenaardige was dat er in het snelle brein van haar moeder ook iets geleerd was. Als ik nietsvermoedend voorbij liep kwam ze scheldend en briesend de deur uit en beschuldigde me van de meest vreselijke dingen, terwijl ik me van geen kwaad bewust was.

Jong geleerd oud gedaan. Ik heb geleerd dat ik veel van die snelle onbewuste breinacties kan programmeren ten goede en ten kwade. Het is vergelijkbaar met de

Pavlov reflex. Ik heb een vergelijkbaar experiment gedaan met onze katten Boris en Marie.

Herinneringen

We woonden in een ‘doorzonwoning’ , de etensbakjes van de katten stonden in de keuken aan de achterkant van ons huis. Deze keuken stond in verbinding met de gang naar de voordeur. Ik begon de vaardigheidstraining door de katten voor de voordeur te parkeren en dat er aan de achterkant van ons huis iemand heel hard ‘ETEN’ schreeuwde. Ze kregen door dat ze niet langs de kortste weg namelijk de gang en de keuken naar hun bakjes terug konden lopen maar om ons hoekhuis heen moesten lopen. Na een paar keer liet ik de voordeur open en zette de katten voor de deur, ze wilde omkeren naar de keuken maar dat verhinderde ik zodat ze de deur uitliepen om het huis naar hun begeerde bakjes. Je begrijpt het al: zo liet ik ze iedere keer een stukje verder van de open deur los en ze oefenden steeds meer om de omweg via de voordeur te gaan. Totdat ze na 4 weken zelfs in de keuken losgelaten werden en niet gelijk naar de bakjes liepen maar via gang, voordeur en om het huis. De ultieme oefening was om de katten voor de etensbakjes te plaatsen en ze te leren de etensbakjes voorbij te laten lopen via de geleerde route. Een vriend van ons, een bioloog geloofde het niet tot hij het zelf zag. Ik heb de ‘truc’ verder geperfectioneerd door aan kinderen uit de buurt te vragen welke route de katten moesten lopen naar hun bakjes, de ‘korte’ rond het huis of een ingewikkelde via andere huizenblokken. Ik adviseerde de korte omdat het anders een beetje zielig was voor de katten waar de meeste kinderen mee instemden. Nadat ik zogenaamd de korte route in de oren van de katten gefluisterd had rende ze als een speer het huis rond. Succes verzekerd!

Zoals gezegd je kunt de wetenschap van het snelle brein ook gebruiken om goede dingen in relaties te programmeren. Als ik als klein kind in bad moest ervoer ik dat altijd als een onprettige bezigheid. Mijn goedbedoelende moeder boende en schrobde me iedere week en ik vond het maar niks. Toen het mijn taak was om onze dochter iedere zaterdag in bad te wassen, nam ik me voor om het anders te doen. In een vrolijke bui maakte ik allerlei grapjes en zo werd het in bad gaan voor Karin een feest. Ik moet toegeven dat ik die instelling niet altijd had maar het hielp dat ik me bewust was het snelle brein te oefenen. Nu na 35 jaar is het bad voor Karin onze gehandicapte dochter nog steeds een super ontspannende aangelegenheid ook als ik er niet bij ben om geintjes te maken. Het kost wat energie maar je krijgt er wat voor terug.

Natuurlijk besef ik dat er ook genoeg verkeerde patronen aangeleerd kunnen worden en dat dat leerproces van veel dingen afhankelijk is niet in de laatste plaats van een aantal basisvoorwaarden in onze grijze massa. Nog een laatste succesvoorbeeld.

Karin wordt sinds jaren iedere vrijdag naar de dagactiviteit in IJsselstein gebracht. De eerste jaren was er heel veel stress omdat ze met de regiotaxi vervoerd werd. Die kwam altijd te laat of helemaal niet, wat bij onze enigszins autistische dochter veel stress en gezeur opleverde. We besloten ze zelf te rijden. Ik had me voorgenomen van deze stresssituatie een feest te maken. Net voor IJsselstein is een parkeerplaats die ook als pool plaats gebruikt wordt. Daar staat ’s morgens een ‘koffie leut’ wagen die de wachtende lifters een kopje koffie aanbiedt. De eerste keer reageerde ik daarop met: “Moet je nou eens kijken die gaan eerst koffie drinken en dan pas werken. Zijn ze nou helemaal, je moet eerst werken en dan koffie drinken, he Karin? Door mijn heftige reactie moest ze een beetje lachen. Je begrijpt het al, iedere keer als we er langs kwamen reageerde ik heftig op die ‘luie’ koffiedrinkers. Langzamerhand ging Karin ook lachend meedoen. Daarna gebeurde het dat toen we nog niet bij de koffieleut plaats waren we al reageerden van: “ Het zal toch niet waar zijn, dat ze er weer staan.” Waarna we beide quasi boos en geërgerd reageren en daarna het ‘bescheurde’ van het lachen. Vaak hebben we zoveel pret in de auto dat ze helemaal uit haar dak gaat en me van plezier op mijn benen sloeg. Een volle gulle spontane lach die voor mij ook een cadeautje is. Al lachend komt ze op haar werk. Een goed begin voor ons alle twee van de dag. Het kost wat inspanning om het snelle brein te activeren en programmeren, maar dan heb je ook wat. Probeer het zelf maar eens.

5 Haantje de voorste

Mees de Haan, voorzitter van de postduivenvereniging ‘De Zwaluw’ heeft één grote passie in zijn leven: ‘de eerste zijn!’. De voortekenen waren duidelijk. Bij de geboorte van Mees stierf zijn moeder in het kraambed. Oorzaak: ‘Fluxus post partum’ bloedverlies dat ontstaat als de placenta niet loslaat tijdens de bevalling. De baarmoeder trekt niet goed samen. Simpel gezegd: Mees probeerde voor zijn beurt naar buiten te komen en sorry dat ik het moet zeggen, maar hij had zijn eerste slachtoffer gemaakt voor hij goed en wel geboren was! In zijn ontwikkeling ging het niet veel anders. Ver voor de terror-uil in Purmerend landelijke bekendheid kreeg was de terror-mees al een begrip in de peuterdagopvang.

In zijn tweede levensjaar deelde Mees al de lakens in het kinderparadijs uit, dit tot wanhoop van de dienstdoende juffrouw die de kleine etter wel kon schieten. De consultatiebureauarts kwalificeerde het gedrag van Mees als: onzekerheid afgedekt door dominant gedrag. En voilà: Mees had zijn eerste medische vrijbrief, hij was van kleine etter gepromoveerd tot patiënt. Mees gaf het begrip wederkerigheid een nieuwe betekenis: namelijk dat de ander precies moest doen wat hij dicteerde. Later in groep 4 gaf de schoolbegeleider ook blijk van een vernieuwd inzicht. “Tot nu toe keken we wat het kind mankeert, maar we moeten veel meer uitgaan van hoe we ons gedrag als opvoeders moeten veranderen om het gedrag van het kind te veranderen”. Mees kon zich in dit voortschrijdend inzicht wel vinden.

In de loop der jaren had hij zich de lijfspreuk van Bassie de Clown, ‘alles is voor Bassie’ toegeëigend onder het motto ‘voor Mees het meest’ Pas in de puberteit kon men pas zijn definitieve diagnose stellen, maar toen was het al te laat: Mees was een narcist! Hoe kan een narcist als Mees zo’n belangwekkende functie als voorzitter van de postduivenvereniging bekleden? Dat is ook niet zo eenvoudig, daar ging een hele strategie aan vooraf. Allereerst herkende hij in de postduiven geestverwanten, namelijk door het belangrijkste doel in het leven te delen: ‘de eerste zijn’. Bovendien beviel hem het idee dat de ander, in dit geval de duiven, het vuile werk opknapten en hij met de eer kon strijken. Aanvankelijk maakte de Haan indruk op duivenmelkers door gepassioneerd over het intieme leven van de duif te spreken.

Illustratie bij Haantje de voorste

Hij kon zijn emoties soms de vrije loop laten als zo'n edel diertje de eindstreep niet haalde en uitgeput in de middle of nowhere het leven liet. Mees was een natuurliefhebber, het ging hem niet om het geld of de eer. De Haan kon op hoge poten iemand de les lezen, die niet overtuigd was van het sportieve karakter van de duivenmelkerij in het algemeen en hemzelf in het bijzonder. Zoals bekend, kunnen narcisten zeer overtuigend liegen. Hij pakte het duivenhouders volkje moeiteloos in met zijn warme persoonlijkheid en zelfverzekerde praatjes. Duiven was niet zijn passie maar zijn leven! Totdat…. Hij als voorzitter van 'De Zwaluw' gekozen werd. De clubleden kregen al gauw door dat een narcist zich op een charmante, lieve begripvolle manier aan je vastketent om vervolgens zijn ware karakter van psychisch misbruiker en sadist te openbaren.

Mees speelde clubleden onderling uit, hij had kritiek op alle voorstellen en initiatieven van de duivenmelkers, schreef successen aan zichzelf toe en combineerde dat met een mix van misplaatst zelfvertrouwen en fnuikende arrogantie. Als een Haantje met opgestoken borst begaf hij zich onder het plebs van de gewone duivenliefhebber. Al gauw haalden de duiven van Mees alle ereplaatsen. Hij had daarvoor speciale technieken ontwikkeld. Zo scheidde hij de doffers (manlijke duiven) van de duivinnen of liet ze soms even bij elkaar, zodat ze na een gedwongen afscheid als een speer naar huis vlogen. Volgens Mees was dit geen doping maar 'natuurlijke stimulatie'. Maar al snel nam Mees zijn toevlucht tot corticosteroïden, anabole steroïden, bèta-agonisten en diuretica. Mees begon internationale prijzen te winnen, het leek wel of de gebraden duiven hem zo in zijn mond vlogen Dat hij op deze manier onder de duiven van zijn collega's schoot, boeide Mees niet. Hij hield zich vast aan het oude spreekwoord: wie duiven houdt kan het geld zien stuiven en om het geld te laten stuiven moesten alle middelen ingezet worden. Mees dacht dat er geen haan naar zijn bedrog zou gaan kraaien. Nee, alleen haan zelf kraaide altijd

koning. Zijn ‘renpaarden van het luchtruim’ moesten triomferen. Zijn identiteit was daarmee verweven. Uiteindelijk werd hij door prof. Dr. Patrick Derycke, een Belg ontmaskert. Van hem was de uitspraak: “Het gaat niet meer om de beste duiven in de duivenmelkerij, maar om de beste recepten”. Hij was er dan ook als de kippen bij om Mees te onttronen. Hij noemde Mees de Haan “een vreemde vogel, die de duivensport verziekt” Dat de Haan ook een gladde vogel was bleek wel toen hij na zijn bedrog snel gevlogen was. De clubleden hebben nooit meer iets van hem gehoord, hij is niet meer op zijn honk teruggekeerd zoals zijn duiven deden. Mees de Haan is hier nooit meer boven opgekomen, uiteindelijk heeft hij zichzelf van het leven beroofd.

Net als zijn geboorte voor zijn beurt…….

6 Papegaaien

Papegaaien is een waar gebeurd verhaal over twee opa's en een denkbeeldige papegaai. Het speelde zich af in mijn ouderlijk huis in de Vicarystraat te Culemborg. We zaten in een doorzonwoning, een rijtjeshuis met daarachter een vrij grote tuin die gescheiden was van die van de buren door een 2,5 meter hoge heg. We hadden een papegaai, Lorre genaamd, die niet kon vliegen omdat hij in zijn jeugd vleugellam gemaakt was. Lorre werd vaak buiten de deur gezet in een boom in de tuin. Daar wandelde hij al wauwelend van tak tot tak. De buren, de familie van Vuren, vormden een bijzondere leefgemeenschap.

Naast pa en ma en zoonlief Frits woonde er twee opa's in. We zullen ze voor het gemak Toon en Teus zullen noemen. Toon en Teus waren water en vuur. Beiden kaal, Toon had een meer gele gerimpelde huid en was kleiner, Teus was moeilijk ter been en herkenbaar door de vele pukkels en ouderdomsvlekken. Toon pruimde, hetgeen duidelijk zichtbaar was bij de weinige tanden die verdwaald zijn mond bevolkte.

De denkbeeldige papegaai

Teus rookte Graaf Egbert sigaren, hetgeen in een cirkel van 3 meter rondom hem duidelijk merkbaar was. Zijn handelsmerk was een geweldige gok. Ze vonden beiden dat ze in vergelijking met de ander veel aandacht te kort kwamen en maakte de hele dag ruzie. Toch waren ze op elkaar aangewezen.

Ze vertelde verhalen die gelijk door de ander zonder uitzondering in twijfel getrokken werden. Wij mochten er vaak ongevraagd via de heg life getuige van zijn. Toon en Teus hadden een ding gemeen: ze genoten van Lorre onze papegaai. Lorre was heel bespraakt en had een vocabulaire waarop een 3-jarige jaloers zou zijn. Bovendien kon

hij meisjes nafluiten, schuine woorden schreeuwen en zijn succesnummer was de imitatie van de bijna hysterische, paranoïde lach van mevr. Vullers een buur verderop.

Op een goede dag waren Teus en Toon in de tuin en probeerden contact te maken met Lorre. In plaats van Lorre die zich binnenshuis bevond, antwoordde de kleine Treffers vanuit de andere zijde van de heg: Kopie Krauwww…Koppie Krauwwww.

Toon en Teus dachten dat ze beethadden en probeerde elkaar te overtreffen in het contact met Lorre. Nu had de kleine Treffers een duidelijke voorkeur voor Teus die hem een aantal sigaren gegeven had, die hij stiekem vanuit het zolderraampje had opgerookt.

TOON: Koppie Krauwwww

Stilte

TEUS: Koppie Krauwwwww

LORRE TREFFERS: Koppie Krauwwww

TOON: fluit een meisje na: pppppppp

Stilte

TEUS: Fluit een meisje na: pppppppppp

Lorre Treffers: fluit doordringend een meisje na.

TOON: He Lorre zeg je niets tegen mij?

LORRE TREFFERS: Kloootzakkkk

TEUS: he Lorre wat zeg je nou tegen Toon?

LORRE TREFFERS: Kloootzakkkk

TEUS: hard lachend, lag helemaal in een deuk

LORRE TREFFERS: hysterisch lachend mevr. Vullers overtreffend.

Toen konden Gerardje Treffers en zijn broer die getuige was van dit hoorspel zich niet meer inhouden en bulderden van het lachen. De tranen liepen over hun wangen, ze rolden over de grond.

Pas toen realiseerden Toon en Teus zich dat ze slachtoffer geworden waren van ‘papagaaien.’

7 Het verschil

Weet u wat het verschil is tussen een naaimachine en een nietmachine? Een naaimachine naait en een nietmachine niet. Een nietmachine naait niet en een naaimachine niet, niet. Naaien is toch niet hetzelfde als nieten, nietwaar?

Beiden voegen ze mooi de eindjes samen,

Maar uiteindelijk zit ’t verschil ‘m toch in de namen.

8 Coronawandeling

De zon weerspiegelde de kastanjebomen in de ‘Grote Gracht’. Het avondlicht schilderde de warme kleuren in het water van een onverwacht spectrum groen afgezet met een diepblauwe lucht. Een ideale tijd voor mijn dagelijkse ‘coronawandeling’ om de oude stadsgracht. Deze keer liep Grietje met me mee, een zestienjarige ‘spring in ’t veld’ met lange donkere haren, diepgrijze ogen en een spleetje tussen haar voortanden. Als ze lachte werden de betoverende kuiltjes in haar wangen zichtbaar. Ze hield van dansen en het leven was één groot feest. Ze had grootste plannen, ze wist het zeker: later ga ik dansen bij het nationale ballet. Ze dartelde voor me uit op het grindpad en dook af en toe in de graskant om een bloemetje voor me te plukken. Ze bruiste van levensenergie, het half uurtje wandelen vloog voorbij. “Morgen komen mijn broers Michael en Philip, doeii”.

De gebroeders kwamen een kwartier te laat aanhollen bij het begin van het grindpad naast de begraafplaats. Michael, zeventien jaar, een atletische gestalte, sluik zwart haar en donkere ogen verontschuldigde zich: “we moesten van pa nog in de winkel helpen”. Hoewel hij twee jaar jonger was als Philip deed hij woord. “Zullen we deze keer hardlopen, jij mag een voorsprong tot bij de visstek tegenover de kerk, oké?” Philip, die zijn kansen al ingeschat had zei: “Doe normaal man, daar zit ie echt niet op te wachten” Hij was de tegenpool van Michael, bedachtzaam, een denker, na zijn mulo-examen was hij naar de kweekschool gegaan, zijn broer was regelmatig het slachtoffer van het aanscherpen van zijn praktische pedagogische kwaliteiten. Ik koos voor een compromis, nadat ik 30 meter een schijn wedstrijd met Michael inzette en hij me voorbijvloog, had ik nog een kort gesprek met Philip over zijn aanstaande eindexamen.

De volgende dag waren de hoge rietkragen en graskanten gemaaid door de gemeentewerkers, het uitzicht op de gracht was beduidend verbeterd. De geur van

gemaaid gras was overweldigend. Hoewel de lucht meer betrokken was kon je ondanks de wind bescherming vinden naast de machtige kastanjebomen met hun getande bladeren en hun uitbundige bloei van grote witte pluimen. Deze keer liepen de gezusters Eva, 23 jaar en Vroukje 26 jaar mee. De twee dames kwamen schaterlachend bij de gracht aan. Ze wilden me niet vertellen waarom ze plezier hadden. Eva kon met gemak gekozen worden tot miss Holland. Ze heeft lang donker golvend haar, diepbruine ogen en duidelijk zichtbare jukbeenderen. Met haar glimlach kon ze iedere man veroveren. Ze is verloofd met David die in Amsterdam woonde en die haar iedere zondag bezocht. Vroukje is een natuurmens, die dingen zag die een ander nauwelijks opmerkte. "Kijk daar zwemmen kuifeenden, die duiken met hun zwart-witte verenpak naar hun voedsel. Ze eten waterdieren tussen de planten en hebben een opvallend geel oog zei ze enthousiast." Een wandeling rond de gracht voelde aan als een les praktische biologie. Na de wandeling liepen de zusters kwebbelend naar huis.

Als laatste van de zeven kinderen liep ik met Marie (28 jaar) en Marcus (27jaar) Marie is het enige kind wat uit huis woonde. Ze was net getrouwd met Eli Jas, ze woonden ook in de Korte Havenstraat enkele blokken verder als haar ouderlijk huis. Marcus was voorbestemd de manufacturier zaak van zijn vader over te nemen. In feite had hij al zo'n beetje de leiding. Tijdens de wandeling vertelde hij zijn plannen voor de toekomst met de zaak.

Als laatste wandelde ik met de ouders van de zeven kinderen Joseph van Bergen (56jr) en Feikje van Bergen-Davidson (54 jaar). Zij runden een winkel in meubels en kleding in de Korte Havenstraat 22. Boven hun zaak hadden zij een kleine synagoge ingericht. Joseph vertelde hoe hij genoeg mannen bij elkaar gekregen had om een synagoge te beginnen met onder andere de families Rosenthal, Meijer, Vos en bakker Mooij. Feikje vertelde van hun plannen om naar Amsterdam te verhuizen en wat daar allemaal bij kwam kijken.

Enkele maanden heb ik mijn 'corona-wandelingen' volgehouden. Door de intelligente Lock-down zocht ik een plek om dagelijks te wandelen waar het nog rustig was dicht bij huis rondom de gracht. Een mooi wandelpad langs de oevers van de gracht en een mooie weg met gigantische treurwilgen die met hun afhangende takken de gracht raakten. In het midden van de gracht stonden drie prachtige beelden van Naiaden (waternimfen) waartussen de futen nesten gemaakt hadden. De route liep langs een weg die de beide plaatselijke begraafplaatsen scheidde. Alles ademde een sfeer van een serene rust en vrede. In die meer dan honderd wandelingen kwam ik aan die weg steeds het onderstaande oorlogsmonument tegen.

Gedenksteen tijdens de wandeling

In het begin leerde ik de namen uit mijn hoofd. Later wilde ik hun herinnering tastbaar maken door ze om beurten virtueel uit te nodigen voor een wandeling. Daarbij ben ik uitgegaan van de leeftijd op de gedenksteen.

De familie van Bergen werd in Amsterdam uit hun huis geschreeuwd door de SS op de trein naar Westerbork gezet vanwaar ze in een veewagen gedreven werden als gezin en naar Auschwitz afgevoerd. Bij aankomst werd Michael geslagen direct naar de gaskamer geschopt om daarna gecremeerd werden. Joseph en Feikje moesten nog een maand in de hel wachten voordat ze hetzelfde lot ondergingen. Marie is een half jaar later in Sobibor om het leven gebracht. Weer een jaar later volgden de andere kinderen.

Zij mogen nooit vergeten worden!! Memento Mori

.

9 Memento mori

Cocky

Ik moet 8 jaar geweest zijn. “Ik vind je het leukste meisje van de hele wereld” De jonge Treffers zat naast zijn vriendinnetje op de stoep naast het veldje van de Witteveenschool. Naast hem zat Cocky een vrolijk dikkertje met een jurk die in het begin van de dag wit geweest moest zijn. Ze waren gestrand op weg naar de Coöp winkel 200meter verderop. Cocky was vet cool, ze kon knikkeren als een kerel. Ze kon je in het trappenhuis in de Vicarystraat zo maar plotseling overvallen en doodschieten. Cocky en de kleine Treffers hadden een grote passie: chips! Het belangrijkste ritueel in de week was samen met Cocky naar de Coöp. winkel Daar verkochten ze voor 15 cent een klein zakje Smith chips. De aanschaf van zo’n culinair hoogstandje was geen eenvoudige zaak. Van te voren moest je de buitenkant van de zak inspecteren of er rode builtjes met zout in zaten. Als je geluk had zaten er twee in Treffers had van Harry van Haarlem gehoord dat hij er ooit een gehad had met 4 van die rode juwelen maar of dat nou echt waar was? Het verse kwartje zakgeld brandde in Treffers zak. “Ja, ik vind je echt het liefste meisje van de hele wereld” herhaalde de kleine Treffers. Cocky zei: Ja als ik verhuisd ben, ben je me zo weer vergeten. “Echt niet!” Cocky zei: oké wie zich dit het langst kan herinneren krijgt een rolletje drop. Goed? Ja Oké.

Drieëndertig jaar later op 14 februari 1991 werd Nederland opgeschrikt door de vuurwerkramp in Culemborg er waren twee doden de directeur van het vuurwerkbedrijf en zijn veertigjarige dochter Cocky…..

Ik krijg nog een rolletje drop van je Cock!

Henny

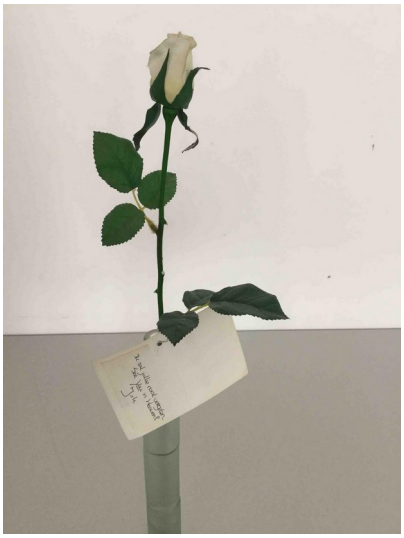
Broeder in het kwaad. Als eersteklassertjes op de HBS al geschoold in de vaste overtuiging dat die school uitgevonden was om je het leven zuur te maken en van echt leuke dingen af te houden. In het besef dat je elkaars lijden hierin kent en deelt ontstaat er een diepe vriendschap en verbondenheid. Talrijk waren onze spijbelacties en ontsnappingen uit de tirannie van de schoolslavernij. Zoete herinneringen aan onze heimelijke bezoeken aan Chris de tuinman van het tennispark. Deze had zich ook als belangrijk levensdoel gesteld zo weinig mogelijk vermoeid te raken. Bij de eerste regendruppel vluchtte hij zijn hok in en als hij er weer uit kwam was kon je er zeker van zijn dat het de rest van de dag droog zou zijn. Hij herkende in ons dezelfde gedrevenheid en levensfilosofie. We rookten ons in zijn hok suf aan verzamelde

peukjes van de straat en goedkope pijptabak van Chris die we dankzij een diepte-investering van een pakje vloei tot echte sigaretten konden transformeren. Soms een enkele sigaar en verder hadden we Borgstein van de sigarenwinkel zover gekregen dat hij ons enkele sigaretten van 5 cent per stuk wilden verkopen. Andere keren vluchten we naar het café van Kronenburg niet ver van de HBS gesitueerd.

Als er niemand was mochten we biljarten voor een dubbeltje per 10 minuten. Als een van ons op de uitkijk stond kon de ander het glaasje van de tijdklok openen en de klok een half uur terugzetten. De ouwe Kronenburg had die centen toch niet nodig, later ontdekte we dat hij een bijverdienste had met een paar dames van plezier die ‘s avonds zijn barkrukken bezetten. Talrijk waren onze avonturen die eerste jaren, die mogelijk waren omdat we beiden bleven zitten. Samen werken in de fabriek van Henny’s vader waar het meeste geld wat we verdienden opging aan flessen Exota die je daar kon kopen. Vakantieavonturen in het grote bos te Doorn genoeg om een heel jongensboek te vullen. Na enkele woelige jaren scheidden onze wegen. In de volgende 50 jaar dacht ik vaak: Als ik met pensioen ben ga ik mijn oude strijdmakker opzoeken. Na een jarenlange speurtocht op het internet kwam ik een foto van zijn grafsteen tegen! Gestorven op 29jarige leeftijd! In al die jaren dat ik onze jeugdherinneringen gekoesterd heb bleek hij al overleden te zijn geweest. Weer een jaar later hoorde ik van zijn vrouw dat hij een agressieve vorm non-hodgkin had gekregen, maar dat ze dankbaar was dat ze nog heel gelukkige jaren met hem gehad had.

Ouwe reus, zo gemakkelijk kom je niet van me af. Ik stel voor dat we in de hemel onder het genot van een dikke sigaar die leerzame tijd nog eens evalueren.

Jiska

See you in Heaven

Tringgg….Tringggg..

Jiska (9 jaar) : Ja hallo met Jiska.

Treffers: Dag kind, met het politiebureau, woont er een zekere Jiska bij jullie?

Jiska Oh, nee he…..ome Ger

Treffers: Hoe weet jij dat nou…..ik zeg mijn naam toch niet?

Jiska: Ja dat weet ik , je belt bijna iedere dag op.

Een van de vele rituelen die het leven zo aangenaam maakte. Jiska ons nichtje was een bijzonder kind. Ze had lang donker haar vaak op een staartje en als ze lachte twinkelde haar mooie grijze ogen en verscheen er een kuiltje op haar wangen. Haar mooie tanden completeerde haar bijzondere vriendelijke uitstraling die ook iets ondeugends had. Spontaan, open maar ook kwetsbaar en een tikkeltje naïef. De beste vriendin van onze gehandicapte dochter. Hoewel ze heel wat jonger en kleiner was kon ze Karin om haar vingers winden. Een aantal keren is ze met ons op vakantie geweest naar Zwitserland en Frankrijk. Onvergetelijk zijn de herinneringen waar ze tijdens wandelingen beiden voor ons uit huppelden en vrolijk kwebbelend lol maakten. Het is een van de mooiste herinneringen uit Karin en ook ons leven. Jiska hield van dansen en was fan van de Zuid Afrikaanse groep J.C. Culture, een soort christelijke housemuziek, die ze een aantal keren persoonlijk ontmoet heeft en waar ze mee gedanst heeft. Jiska was een bijzonder gelovig meisje dat na schooltijd soms hielp bij de bijbelshop.

Op haar 16e levensjaar verging de wereld!!. Jiska kreeg lymfeklierkanker en het bericht van de medici dat ze niet meer te genezen was. De wereld stortte in voor haar ouders, familie en vrienden en zeker ook voor Karin en ons. Ieder gevoel van logica en zekerheid was van dat moment verdwenen. Nooit zullen we vergeten de momenten dat Jiska in coma lag verbonden met allerlei mogelijke apparatuur dat Karin spontaan haar hand vastpakte en zei: Ach meissie toch….Jiska was niet bang voor de dood en kreeg zelfs een sterk verlangen naar de hemel! Welk kind wil zelf doodziek enkele dagen voor haar dood persoonlijk afscheid nemen van familie, vrienden en moedig iedereen de hand schudden. Jiska wilde dat, nooit heb ik in mijn leven zo'n gelovig meisje ontmoet met zo'n getuigenis van een rotsvast geloof in Jezus. Op haar afscheid -' feest' geeft ze iedereen een witte roos mee met een zelfgeschreven kaartje:

See you in Heaven

10 Uit de school geklapt 2

Deze keer een bloemlezing van grappige uitspraken verzameld door mijn vriend WillemJan die les geeft over levensbeschouwing in het middelbaar en hoger onderwijs

Israëlieten

Leg het begrip ’vervangingsleer’ uit.

Dat het agrarische ras hoger was dan andere rassen.

Niet leer van een dier, maar nagemaakt van een andere stof.

Verklaar het woord ‘Kristallnacht’.

Het was een nacht waarin de Nazi’s de winkels van de Joden vernieuwden.

Uit welk door Nazi Duitsland bezet Europees land zijn opvallend weinig joden in WOII vermoord en hoe kwam dit?

Vinland

Denemarken, in dit land bevoel de koning om iedereen een jodenster te laten dragen, zodat er geen verschil is tussen joden en niet-joden.

Wat is het standpunt van de meeste joden ten aanzien van crematie en waarom?

De joden willen liever beschraven worden omdat ze het lichaam belangrijk vinden.

Als er bijvoorbeeld iemand wordt gecremeerd in de kerk en de kinderen zijn daar te klein voor. Gaan zij naar boven en kunnen TV kijken.

Het lijk van een dode moet volgens hen met veel respect worden behandeld.

Waarom is het moeilijk om Joden te tellen?

Ze wonen wereldweid.

Hoeveel Joden leven er nu ongeveer wereldwijd?

13 miljard

In welke twee landen wonen nu de meeste Joden en waarom?
In Israel wonen nu de meeste Joden omdat Mekka daar ligt.

Uit een verslag van de video ‘The Wave’:

Laurie (de kritische leerling) begon onkruid te ruiken nadat ze ook de mening van haar ouders gehoord had.

Uit een verslag van de video ‘The Crossing’:

Zijn moeder valt in het refrein. (ipv ravijn)

Jason voelt zich rot niet alleen maar dat hij geen afschijt kon nemen maar omdat Matt hem iets wilde vertellen.

Vraag: Wat gebruikte men bij het avondmaal?

Tosti's!

Tijdens het paasmaal zei Jezus dat dit zijn laatste avondmaal was en hij liet zijn leerlingen rode wijn drinken en zei dat dat zijn bloed was en hij gaf matches en zei dat dat zijn lichaam was.

Wat betekent eigenlijk het woordje 'amen'?

Tot ziens!

Platina ipv Palestina

Wie was de baas / had het mandaat over Palestina in en kort na de WO II ?

Afarat, Sarafat

Holorcaust

Achterin waren twee blauwe deuren waarachter de tora lag die er niet lag.

De Tenacht.

Beroemde Joden: Baruch Spionaza, Motkovitsch

Leonard Bernstein was een componist, pianist, conducteur en leraar.

Grote Verzoendag of ? Jim Koppoer; Jon Poers; Tom Kippoer; Job Kippoer; yunkippoer; young kipoer

In traditionele kringen neemt een joodse bruid vóór de huwelijksdag een ritueel bad, genaamd sab bad, dopa, doeppa, hiswa. (ipv mik e)

huwlelijken

Over Chanoeka: De joden mochten geen sabbat vieren en niet meer hun zonen beschnijden. Dit leidde tot de opstand van de Macrameeën. (ipv Maccabeeën)

Welke twee feiten uit hun geschiedenis herdenken de Joden als ze de sabbat vieren?

De uitvaart slaven egypte.

Wanneer begint en eindigt de sabbat precies? Vrijdag > zonsondergang tot zondagzonsondergang op zaterdag.

Welk dier werd voor het allereerste pasfeest geslacht EN wat moest er gebeuren met zijn bloed? Het mannelijk eenjarig moest worden geslaagd, het bloed van het lam moest aan de deurknop worden gesmeerd.

Wat is de achtergrond van het Poerimfeest?

Herdenken dat Haman werd gekruisicht.

Herinnert de Joden aan het boek Esther de uittocht van Servië.

Het poerimfeest is eigenlijk dat Ester het weesmeisje hun bevrijd heeft en dat het plan van Hamas niet is doorgegaan.

Herman ipv Haman

Welke belangrijke boodschap blijft het poerimfeest voor alle joden houden?

volgends mij dat ze altijd op hun hoeden moeten blijven voor Jodenhaters.

Met carnaval vieren de katholieken het einde van de stille tijd en met poerim vieren ze de ‘bervrijding’.

Toraanrollen, toraalrol, sjarom ipv tora

Wensrollen ipv wetsrollen

Noem de eerste vijf Bijbelboeken in de goede volgorde.

Genesis, exetronium, Herodus, Levirik, …

Het Jodendom is een monotheïstische godsdienst. Leg dit uit.

‘Ze geloven in één mens: God.’

Het jodendom kun je verdelen in twee hoofdgroepen. Welke?

Orthodoxen b. ne van Gelische

Hoe heet de Israëlische vliegtuigmaatschappij? El ali

Waarom vluchtte Jozef van mevrouw Potifar weg?

Ze wou met hem naar bed en toen hij daar was gilde ze dat Jozef haar niet gewillig aanraakte.

Zij had gezegt dat ze hem had verkracht.

Omdat zij stiekeme spelletjes (rommelen) met hem wou doen.

Omdat zij het met hem wilde doen. Jozef niet, maar hij had wel z’n jas laten liggen.

Omdat mevrouw Potifar met hem naar bed wou maar Jozef wou dat niet zonder het aan God en haar man te vragen.

Omdat hij niet naar bed wilde en niet mocht van z’n geloof.

Wie verleidde Jozef om naar bed te gaan?

Op welk materiaal schreef men vroeger?

Op pigmentrollen.

Op boeklon

Joh.3:16: En toen het avond geworden was, gingen zijn discipelen naar de zee en begraven zich in een schip…

Synoniem voor de tien geboden: de ‘tien decaten’ of ‘detimica’ of ‘demeca’ of ‘decalect’. (ipv decaloog)

De 10 geboden:

Ze gaan over hoe je met god en mensen moet omgaan voor een wreedzame samenleving.

Aanbit geen afgoden.

Godsafbeeld / Maak geen afschotsbeelden / afgrondsbeeld. Heb geen aflosgod Maak geen afschotsbeelden om ze te eren. Houd er geen ondergoden op na.

Heb heerbied voor je vader en moeder.

Onderga geen moord.

Pleeg geen voorspel.

Speel niet.

Roddel niet over iemand zonder dat hij het weet.

Zet uw zonden niet op wat van een ander is.

Schrijf geen zinnen op wat van een ander is.

Leg je gronden niet op wat van een ander is.

Niets telen

Waar kunnen we de tien geboden in de Bijbel vinden?

Deutronomisch 5

Waarom maken mensen toch afgodsbeelden?

Omdat ze hun god willen zien en aantasten.

Geef voorbeelden van moderne afgoden.

Druks

Vloeken als een knetter.

Als je telkens te pas en te onpas een woord gebruikt noemen we dat een stopbord.

(ipv stopwoord).

Bond voor het vloeken.

Hoe wordt de naam van God heel vaak ontheiligd? Door te knopen.

Niet floeken/schelden/laten zien/maken dat slechte taal gebreuk niet goed is.

Welke spreekwoord hoort bij welk van de 10 geboden?

Pleeg geen overspel - Alleen gekken en dwazen schrijven namen op muren en glazen.

Pleeg geen overspel - Wie de bal kaatst kan hem terugverwachten.

Pleeg geen overval.

Speel geen overspel.

Pleeg geen voorspel

Je moet niet in je eigen mond spugen.

Twee geloven op één kussen daar springt de duivel tussen.

Welke van de tien geboden spreekt jou het meeste aan en waarom?

~~ Het 6e gebod, want dat gebeurt heel veel en ik vindt het zielig voor de nakomelingen.

~~ Pleeg geen moorden, omdat er zoveel moorden worden gepleegd en er zoveel slachtoffers overblijven.

Bedenk zelf tien gouden regels:

Geen seksuele activiteiten

Welke stad in het beloofde land viel als eerste in de handen van Israël?

Bagdad.

De inwoners van Jericho moesten God aanbidden en een wit doek vanuit hun huis naar buiten hangen anders zouden ze sterven. De enige die dat deed was Rachab en haar familie waardoor hun levens gespaard bleven.

Door haar familie in haar huis te nemen en een rode vlag uit te hangen werd zij en haar familie gespaard.

Jozua – de Heer bevrijdt, hij bevreed de mensen uit de woestijn.

Conflichten – op de voorkant van een werkstuk!

Wat was de taak van de profeten?

De mensen over god vertellen. En de koning terechtstellen als dat nodig is.

Wanneer ongeveer (jaartal) begon het koningen tijdperk van Israël?

7 milj. jaar n.c.j.

Op 11 september in het jaar 400 werd Goliath geveild door David.

Tot welk volk behoorde Goliath? Jezuïeten. Flipensteinen.

David vroeg Batseba om op bezoek te komen en dwong haar in bed te gaan.

Toen David die vrouw zag baden ging hij naar haar toe en uiteindelijk werd hij zwanger van haar.

Hij zag een mooie vrouw in het bad liggen baden. Dat was Uria. Hij had Uria zwanger gemaakt en kregen samen een kind. Toen kwam hij nog een vrouw tegen dat

was Deborah. Hij maakte haar ook zwanger. Dat was niet goed want een koning mocht niet meerdere vrouwen hebben, maar hij had dat dus wel, maar het was verboden. Toen had hij ook nog Uria gedood. Dat mocht helemaal niet als je koning was. Je mocht je eigen volk en zelfs zijn vrouw niet doden.

Uria wist dat David bij Batseba een kind had gebaard.

Waarom gaf David Uria 2x verlof?

Hij wilde ervoor zorgen dat het volk dacht dat Uria het kind van Batseba had verwerkt.

Door wie (naam en beroep) werd David van overspel beschuldigd?

Profeet iman.

Profeet satan.

Door iemand die kranten maakten stond in de krant dat hij haar vermoord had om alles geheim te houden.

David werd beschuldigd door de rechter Simpson.

Batseba lag toples op het dak en toen werd David verliefd op haar.

Babetsa, Batlema, Batsebath, Babseba, Bascheba, Debatsa ipv …Batseba !

Eria, Juria, ipv Uria

Onder welke twee koningen beleefde Israël de gouden eeuw?

Salomo en Karel V

Samolo ipv Salomo

Omdat Salomo heel slim was werd hij veel geëerd. Maar op een dag kwamen twee hoeren van hem naar hem toe en wouden een kind van hem claimen.

Hoe kon Salomo zo schatrijk worden?

Salomo werd schatrijk door de paus en omdat hij koning was en 90 % van de belasting in nam.

Leg duidelijk uit in één zin, hoe Salomo, zonder DNA-onderzoek, de juiste moeder kon aanwijzen van het levende kind. Hij beviel de wachter het kind door midden te hakken.

Waarvan wil dit verhaal over Salomo als rechter de bijbellezer overtuigen?

Dat Salomo Heel intelligend was.

Waardoor ging de wijze en rijke koning Salomo uiteindelijk toch ten onder?

Hij had teveel vrouwen & aan afgodering.

Hij werd beschuldigd van godsschendenis.

De wijze koning Salomo was toch zo dom omdat hij te veel belasting ging opheffen.

Ze waren blud.

Hij ging ten onder tijdens een strijd tegen de Fillipijnen.

Hoe heette de kleinzoon van David?

David.

De noordelijkste provincie van Israël heet Cambodja.

Babylonië – voorgelezen als baby lonië.

Jeremina

Wie was de vierde man, die opeens ook in de oven liep?

Wij denken een engel, of God, die ons kwam redden in al zijn heerlijkheid en goede tierenheid.

Laatste Bijbelboek: Onderhandelingen.

Handleidingen

Wie schreef Handelingen?

handelaar

Men dacht dat Paulus en Barnabas griekse goden waren dus de tepel priester bracht hun maar ook ons bloemen kransen maar ook olijf olie.

Ik en barnabas namen afschijd.

Simon de leerdooier.

De somtijds verstrooide docent versprak zich :

‘Die strepen in je broek wil ik niet meer zien!’

‘anonieme sperpadonor’

‘waterdichte vis’ ipv waterdichte stift.

Nog een verspreking van de leraar (een man van de vorige en huidige eeuw): ‘de geuro’.

Hoe het de oudere zus van Mozes?

Miranda

Wat voor twee maatregelen troffen de Egyptenaren om de Hebreeën of Israelieten te beteugelen? …Ook moesten ze alle nieuw geboren jongetjes in de Rijn gooien.

Schrijf 4 vd 10 plagen op:

* Pesten (voor koeien)

* Het regent kikker

Zet vier van zulke groepen (kasten) in de juiste volgorde.

Priesters – bestuurders – boer – aardbeiders

In de krant die ik thuis heb kon ik niks vinden over de islam. Daarom ben ik maar op Internet gaan zoenen en daar kon ik wel het een en ander vinden….

Voor welke drie wereldgodsdiensten is Abraham de stamvader?

Jodendom, Christendom, Moslaam

De aartsvaarders , aarsvaders

Dat David afstandeling van die familie is.

Welke twee wereldgodsdiensten gebruiken deze 39 boeken?

1. de joodse kerek 2. christelijke kerk

Voorlezen van Gen. 17:11, ivm de opdracht aan Abraham tot besnijdenis, een kleine verspreking: Jullie moeten het voorhoofd laten verwijderen. Gelukkig betreft het alleen de voorhuid…

De besnijdenis vindt plaats vanaf tussen ! de 7e dag na de geboorte t/m het 15e levensjaar.

Geef drie namen van de 13 richters.

Mozef, …

‘Haman had gelood …’

‘Hamel’, ‘Hamas’ ipv Haman

Hoe werden de discipelen later genoemd?

‘Apocraten’ (ipv apostelen) apostelen betekent: ‘uitgezonderden’

Waar ben je deze zomer geweest? - In Denemarken

Wat heb je geleerd? – eiland Langeland bestaad uit water.

‘Ik ga naar de openbare kerk.’

Leger des Huils

Tamboer ipv toga

Wat vind jij het moeilijkste Bijbelverhaal?

-De verhalen dat er lammen werden geofferd.

-De openbaring van Johannes omdat er allemaal beeldspraak in voorkomt zoals draken met zeven koppen en brandende maagden die uit de hemel komen vallen.

-Het verhaal van het laatste ontbijt met Pasen als Jezus zeg dat iemand hem gaat verraden.

Datum voor kerst?

35 en 36 december.

Waarom hebben ze Johannes de Koper vermoord?

Hedores ipv Herodes.

Interview met Herodes:

Hoe kom je aan de naam Herodes?

‘Nou, mijn ouders vonden mij vanaf mijn geboorte al ‘n ‘hero’, dus na een paar weekjes puzzelen kwamen ze op Herodes, er zit niet echt een verdere betekenis achter.’

Herodes, koning van de Goden.

Nu kwam een crimineel vrij, Bonifatius.

Barbaddas Barbaras Barabus Het publiek schreeuwt de naam van een crimineel Barbarus.

Wat is het laatste in de lijn van Jezus’ leven wat nog gebeuren moet?

Wedervaart

Piratus Pilatius

Zoek op en schrijf over: Hand 5:29

‘Maar Petrus en de Apostelen vermoorden (ipv antwoorden) en zeiden men moet gode meer gehoorzamen dan mensen.’

Hij stond na het voorlezen uit de boeken op en vroeg om stilte.

God is de enige die kan scheppen en dat is maar goed ook want anders zou de wereld nu al ingestoort zijn.

Mensen kweken en God schaapt.

Ik denk dat ik geëvolueerd van de mensapen, want ik geloof vooral in dingen die de wetenschap beweerd, omdat het voor mij veel logischer klinkt dan dat iemand opeens mensen schaapt.

Ik ben tot de conclusie gekomen dat je een planktondiertje niet kunt clownen. (klonen)

Een plankton kan je alleen kweken en niet telen, fokken of schapen (dat kan alleen God). En als ik meer tijd had ik zelf een plankton gemaakt maar daar had je wel iets van twee maanden voor nodig. Dus dat redde ik niet en voor kwekken hebben ook wel een beetje professionele spullen nodig.

Ik geloof niet in god, maar ik geloof wel dat hij de wereld heeft geschapen.

Zelf geloof ik in de revolutie.

Volgens het vandalen woordenboek is kweken …

Hoe werd de eerste mens volgens de mens geschapen?
gods rib De eerste mens kwam uit Gods zijn navel.

Eerst de romp daarna de rest.

Hij werd uit het stof geblazen.

Uit grondstoffen.

Hoe werd de tweede mens geschapen?

Deze werd (door God) uit de zij van Adam getrokken.

Door een bod uit het lichaam te halen van Adam.

Uit het hart van God.

Uit adam's borst gehaald

Adam werd verdoofd en er werd uit zijn zijde een mens gehaald.

Adem en Eva.

Waarom werden de mensen uit het paradijs verdreven?

Ze hadden aan een fruit gegeten dat kwaadaardig was.

Ze deden dingen die god niet wilde b.v. van de vergiftigde appels eten.

Geef een andere naam voor het paradijs.

Het ere-woud.

De verboden valij.

Uw beide borsten zijn als tweelingjongen van garnalen. (ipv gazellen)

Wat is zondigen?

'Al je slechte dingen laten vergeven door bv dopen dan zegt de doper: ik zondig al uw schulden in naam van God.'

Wat is een wonder?

'Een buitenaards verschijnsel door God gericht.'

'Het is ook een wonder dat Jezus heeft bestaan en dat hij allerlei mensen zomaar met een knip in de vinger beter maakt.'

Hij heeft een jongen genezen van hondsdolheid, hij heeft een geest uit hem gehaald.

'Het is ook een wonder dat Mozes voor de dode of de rode zee stond met het hele volk achter zich en dat hij de zee zo open liet barsten.'

Heb je wel eens van een wonder gehoord?

Over die ex-terrorist. Dat z'n oma voor hem beed (bad), en dat hij Christenlijk werd.

Onder welke koning van Juda ging het volk in ballingschap naar Babylonië? Sedekaki

Wat was er de oorzaak van dat veel Joden uit Juda in Babylonië woonden?

'Ze werden in dwalingsschap meegevoerd.'

Hoe heet de tollenaar uit de grensstad Jericho die maar liefst vrijwillig viervoudig vergoeding gaf en ook nog aan de armen uitdeelde? Baraldo

De zonden van de beide rijken reizen de pan uit.

Ze had spijt en ook zij bad tot God om vergeving en voeld zich een stuk luchtiger.

'Terwijl we vastten en baadden, vertrouwden we hen toe aan god.'

Hij is geboren in een stal in hetzelfde dorpje waar zijn voorvader David ook is geboren, genaamd Betlehem. En dat ook nog uit een moeder die eigenlijk geen kinderen zou kunnen krijgen omdat ze nog maagd was.

Jezus is onnatuurlijk geboren moeder ongehuwde maag.

Hij had geen vrouw, stichte geen gezin, was ongehuwelijkt leefde in armoede.

Jezus loog nooit, hij steelde nooit hij derespecteerde vrouwen nooit.

Evangelie van Jezus

Voor zijn dood eet Jezus zijn laatste cedermaaltijd bij de belastingbaas Segeus. (Zacheüs)

Jezus gaat naar Jeruzalem en zegt 'Ik zal worden gearresteerd, gespot, gegeseld en gedood, maar op de derde dag zal ik opstaan.

Hij zegt: 'Er komt een dag dat Jeruzalem en de tempel wordt verwoest, iedereen sterft en aan de grond gelijk wordt gemaakt.'

Hij ziet daar handelaren staan, Hij ziet dat er wordt geroofd en wordt boos. Hij zegt 'Het is een gebedshol geen rovershol.'

Door de tempelreiniging: er barst gekte los

Jezus is berijdt te sterven voor iedereen zijn zonden.

Jezus, zond Petrus en Johannes er op uit om het Pascha te berijden.

Toen ze aankwamen bereidden ze het kruis klaar.

Om de handen en voeten te wassen van de Sipellen was er een slaaf, maar Jezus deed dat.

Jezus at met geleerden het pasenmaaltijd.

En toen zei Jezus tegen spion petrus dat hij gebeden had voor hem.

Hij ging naar de Olijfberg om te bidden en er landde een engel op het gras.

Hij bloedde zweet.

Hij was zo angstig dat zijn zweed in grote druppels als bloed op de grond viel.

Simon heeft hem verlogen.

Voordat de haan kraan zul je me drie keer verloggen.

Petrus volgt op een afstand en vergoochelt 3 keer dat hij Jezus kent.

Toen de haai kraaide wis Petrus wat Jezus had gezegd.

Voor het kraaien van de haan had lukas Jezus 3x verchoogelt.

Dat hij 3x voor de kraai 3x kraait en dat deed hij op de vraag ken jij Jezus?

Ook als Jezus gevangen is liegt Petrus drie keer tegen mensen dat hij Jezus helemaal niet kent voordat de kraai luid.

Jezus word overhoord.

Om het volk tevreden te stellen laat Pilatus hem geizelen.

Pilatus wilt Jezus vergezelen / gijzelen. (geselen)

Ik laat Barrabas (de zwaarte crimineel) vrij en Jezus krijgt de zwaarste straf, de kruisiging. Eerst werd hij gegijzeld, dat betekent dat hij wordt geslagen met een zweep met hakken er aan.

Wat wordt herdacht op Goede Vrijdag?

De kruistocht van Jezus.

Waarom heet Goede Vrijdag GOEDE Vrijdag?

Omdat de hemel toen gratis werd.

In de tempel was opeens het gordijn doorgescheurd. Je kon zomaar naar de plek lopen waar de paus ook maar een keer per jaar mocht komen. (het graf van God)

De soldaten dobberden om het kleed van Jezus die ze hadden afgepakt.

De ander geloofde in Jezus de Messias en vroeg om vergif (ipv vergeving) voor alle slechte daden die hij had verricht.

Jozef van Ariemattea, een recht vaardig lid van de religieuze raad had niet gestemd met het oordeel van Jezus.

De man die hem begaafde strooide wat spul op Jezus.

Ze hadden Jezus in linden gewikkeld.

Hij was in de linde gewikkeld en roet werd op zijn hoofd gestrooid als teken van rauw.

Petrus geloofden het niet en hij ging ook naar het graf en hij zal alleen de linden.

De volgende ochtend gingen vrouwen naar het graf om het te kruidigen.

Jezus ging dood, hij werd bergraven in een rotsgraf, door zijn ‘leerlingen’, hij werd gekruid.

De vrouwen die Jezus’s graf schoonmaakte kwamen erachter dat Jezus niet meer in zijn graf lag.

Drie dagen later kwamen vrouwen het graf verschonen maar zagen dat Jezus der niet meer lag.

Zware zaterdag

Toen er een paar vrouwen bloemen kwamen leggen was opeens de steen weg waar Jezus lag.

De herreizing

Wat betekent de ‘verrijzenis van Jezus’?

- Dat Jezus de hele wereld af reiste om iedereen te vertellen van zijn geloof.

- Hij kwam terug tot de aarde.

- De reis van Jezus naar God.

- De welvaart van Jezus.

- Dat was de opstand van Jezus.

Petrus ging naar Jeruzalem en zei: “ik heb Jezus in levende lijven gezien”.

Ze dachten dat hij een geest was, maar hij was echt door alle gaten die je gewoon kon aanraken.

Jezus stond op uit de dood blijft nog een maand of wat bij zijn dicipelen en vertrekt in een bedevaart naar de hemel.

Even later maakte Jezus zijn vaart naar de hemel.

Wat is het laatste in de lijn van Jezus’ leven wat nog gebeuren moet?

Wederopkomst.

Daniel uit Nigeria beweerde 50 uur dood te zijn geweest.

De vrouw van Daniel (man die verongelukte) accepteerde niet dat Daniel dood was en riep God om eens te kijken naar Hebr.11:35 waar alle vrouwen hun dode mannen terug krijgen. Hij vertelde wat hij in die tijd heeft gezien:

Daniel gaat naar het doden opvanghuis (mortuarium) en word daar ook voor dood verklaart.

Zijn lichaam werd naar het moratorium gebracht.

De vrouw van Daniel kent ook R. Bonnkke. Dat is een prater in Afrika (evangelist).

Toen bracht de engel hem naar de villa van de Christenen. (Joh. 14:1)

Een engel nam hem mee naar de hemel hij ziet een groot huis met nog meer engelen en hij ziet de gestorven sinten.

Hij heeft geen vuur gezien, maar het leek dat ze door vuur werden gekwijld.

Leg uit hoe een vis een oud symbool van het christendom is geworden.

Vis in het Grieks is een woord dat in het Nederlands Jezus is alle letters van dat woord is in het Nederland: Jezus Christus zoon van God, ridder, verlosser.

Jezus Christus de zoon van God en reder.

Het woord evangelie betekent … grote boodschap. \Bijbelschap / blije boodschat

Episielen ipv epistelen

Geef één ander woord voor 'apocalyps'. 'openbarbaring', Ondernemingen, ongevallen

Johannes werd verbannen naar het eiland Paflos.

God nam hem onder zijn hoeden.

Geef twee ander namen voor volgelingen of stagiairs van Jezus met de vertaling/betekenis.

Prospelen = leerlingen

Misipelen

Apostelen = uitgezonderden / verzadigden / verzendeling

Diesipelen

Welke andere naam kreeg Jacob? Mozef

Jacobs linnensoep.

Het (onze Vader) is een gebed waarin gezegd word dat God te goed is.

Wat blijkt uit de daden van Zacheüs?

Dat hij er spijt van heeft dat de mensen heeft leeggehaald.

Bronvermelding van krantenartikel: Nederlands dagboek (ipv dagblad), 1 oktober 2002

Naar aanleiding van het overlijden van gymdocent Houwing:

Lok. 18 vind ik belangrijk om dat je daar een beetje afschijt kan nemen van meneer Houwing

Ik ken een meisje van 1 en heeft kanker. Ze kan het niet overleven Ik denk dat God haar nodig heeft.

Wie worden er onderdrukt door wie?

De vroegere in woners van Suriname door de mensen die het land bezatten.

De mensen in de gevangenis in Venezuela zijn niet vrij. Sommigen zitten daar oprecht en sommige ook niet.

Wat moet er volgens jou gedaan worden?

De slavernij overal waar het is afschaven.

Welke mensen of organisaties kunnen hierbij helpen?

De keuringsdienst van waarde.

Het kinder julianavonds

Mij jaar in Godsdienst was nieuw want mijn gezin gelooft niemand in God maar we denken wel dat daar boven iets is.

Ik weet niet wat ik bij het vak godsdienst zou willen leren ik ben niet zo'n godsmens.

Mijn vader is dorpsgezind opgevoed.

Eerst kreeg ik altijd kippevel als iemand bad of voorlas uit de bijbel maar daar heb ik nu geen "last" meer van.

Ik geloof meer in God dan eerst. Want in de Bijbel staat dat god de aarde weer zal laten 'overstromen' maar dan door vuur. En de zon zal over een paar duizend jaar ontploffen en is er niks van de aarde over. Het video en de spelletjes waren ook leuk.

De Duitse arts was gebreid om te helpen.

Mijn ambitie: zakenman de Sahara

Ben je dit cursusjaar anders over God gaan denken of geloven? Zo ja: leg uit.

Nee, ik geloof nog steeds niet in hem. Bedankt voor het proberen.

Ja, ik heb met verbijstering naar de films en verhalen geluisterd.

Opdracht Mijn eigen levensverwachtig (ipv levensovertuiging)

Mijn roest (roots)liggen in Den Hoorn.

Over de dood: Ik weet dat ik dan niks meer voel, maar het lijkt me toch een naar gevoel.

Ik denk dat ik best met een paard te verschillen ben, ik rij zelf op een manege en heb helaas geen eigen pony.

Redenen die voor mij pleiten (ivm prognose rapport)

Mijn ouders zijn geschiedenis. (ipv gescheiden).

Schrijf iets op over jullie gezin. Ik woon samen met mijn moeder, vader, zus en konijn.

Ze geloven nog steeds in de Islam omdat mijn ouders goed gelovig zijn.

Mijn hobby’s zijn: Korfballen bij DES, afspreken met vriendinnen en schoppen.

- = - = - = - = - = - = - = - = - = - = - = - = - = - = - = - = - = - = - = -

Teksten van leerlingen (Ad Keeman)

Tijdens de studiedag van de VDL/VGL werd als intermezzo een soort van conference gegeven door Ad Keeman, die al dertig jaar docent levensbeschouwing is en aan het Elzendaalcollege in Boxmeer werkt. Hij heeft vanaf het begin er een gewoonte van gemaakt uitspraken van leerlingen op te schrijven en die te bewaren. Onlangs heeft hij ze gebundeld in een boekje van 32 pagina's onder de titel 'Guinnessbook of Keeman'. De selectie die hij voorlas tijdens de studiedag leverde een zevental minuten daverend gelach op. Enkele citaten voorgelezen tijdens het vieren van mijn verjaardag leverde hetzelfde resultaat op.

Een oud-leerlinge van zijn school, Klaartje Derks, heeft tijdens haar studie aan de Landbouw Universiteit van Wageningen onderzoek gedaan naar malaria in Kenia. Daar is ook haar interesse en zorg voor de Afrikaanse mens ontstaan. Een maand na haar afstuderen in 2000 is ze op 23-jarige leeftijd als gevolg van een ongeval om het leven gekomen. Om haar gedachtenis levend te houden heeft de familie de Stichting Klaartje Derks voor Kisumu opgericht en steunt op deze wijze kleinschalige projecten in Kenia. Ad Keeman: "Omdat we Klaartje gekend hebben en omdat we de projecten van de Stichting willen steunen gaat de opbrengst van het Guinnessbook naar deze stichting. We weten dat honderd procent van de opbrengst ten goede komt aan de projecten in Kisumu'"

Wie als docent levensbeschouwing alvast enkele goede alinea's voor zijn komend afscheid wil hebben, waarmee zhij de lachers op zijn hand zal hebben, wie leerlingen wil laten zien dat ook andere leerlingen denkfouthes maken, wie de schoolkrant wil verluchten met enkele mooie uitspraken, moet dit bundeltje gewoon aanschaffen. Jonge collegae adviseer ik om alvast te beginnen, want over twintig jaar zijn het onsterfelijke uitspraken geworden.

Enkele voorbeelden:
Een joodse jongen draagt bij het bidden een keffertje
Bij de Papoea's zijn er stammen die snel koppen
Een themafeest is bijvoorbeeld een begrafenis
Een keer in de week vieren de joden feest en worden ze besneden
De leer van Boeddha bestaat uit vier edelen delen
Een bestaanservaring is bijvoorbeeld een dodelijk ongeluk met doden
Je moet lachen voor je gelukkig bent, anders ben je dood voordat je gelachen hebt
Ik wil niet doodgaan, maar toch lijkt het me een hele rust

Een bijbel is een bel bij een grote klok

Wie geïnteresseerd is in Keemans boekje kan contact met hem op nemen:
ad.keeman@elzendaalcollege.nl

De prijs voor een A5 boekje is inclusief portokosten 4,50 euro
Een A4 versie met grote letters kost inclusief 6,00 euro

11 Beroemd

Misschien vindt u dit verhaal een beetje ongeloofwaardig, maar laat ik u verzekeren dat het echt gebeurd is. Ik heb hem in levenden lijve gezien, ja zelfs met hem gesproken! In zekere zin zou je hem zelfs een collega van mij kunnen noemen. We hebben op hetzelfde congres een lezing gegeven! Ondanks het aandringen van talrijke internationale uitgevers die me buitengewoon aantrekkelijke aanbiedingen gedaan hebben over de intieme details van mijn ontmoeting met Neil T Anderson te publiceren heb ik dit steevast geweigerd, de herinneringen zijn me te heilig. Na veel aandringen van mevrouw Treffers wil ik u toch een kijkje geven in het bijzondere karakter van deze ontmoeting. Dr. Neil Anderson is hoogleraar in de praktische theologie en counseling, de autoriteit in de wereld, een genie die meer als vijftig belangwekkende werken schreef die wereldwijd hun bestemming gevonden hebben. De auteur van de wereldhit “De Bevrijder” en “Overwinning over de duisternis” De professor met meer dan vijf universitaire graden een legende al tijdens zijn leven, ik mocht hem ontmoeten. Als een van de inleiders van de conferentie mocht ik een gesigneerd boek persoonlijk in ontvangst nemen!

Als een klein kind stond ik zwetend en trillend in de rij te wachten op mijn moment suprême waar hij me het boek persoonlijk zou overhandigen. Ik moest vechten tegen de gedachte dat ik straks niet al kotsend onderuit zou gaan. Mijn ademfrequentie steeg tot recordhoogte en het leek of mijn hart definitief afscheid nam van mijn lichaam door een weg naar buiten te zoeken. Anderson zat aan een tafel en glimlachte. De lach van een groot academicus en de uitstraling van een genie met een geestelijke flexibiliteit die nodig is om zijn onwaarschijnlijke wijsheid in grote eenvoud te kunnen onderwijzen. Anderson probeerde mijn naam te lezen van mijn badge en zei: “Hi Gerard, how are you?” terwijl hij dit zei wende hij even zijn hoofd af. Hij overhandigde het boek en zei God bless. “ Fine, thanks” stamelde ik en liep door met de heilige graal in mijn handen. Ik hield het boek stijf vast als een explosief wat ieder moment kon ontploffen.

Terwijl de stresshormonen door mijn lijf gierden zocht ik een stille plek op om dit alles te verwerken. Wat een gebeurtenis! Waarom zou hij even zijn hoofd afgewend hebben? Zou zijn ontmoeting met mij hem geïnspireerd hebben tot een geniale ingeving? Een helder moment wat later op zijn lezingen en boeken gekenmerkt zou zijn als een uniek moment waarin een nieuwe revolutionaire baanbrekende theorie zijn geboorte vond? Herkende hij in mij een geestverwant en moest hij die emotionele piekervaring even parkeren om hem te kunnen verwerken?

Later realiseerde ik me steeds meer dat hij wel op een heel bijzondere manier Gerard had uitgesproken. Wat was er door hem heengegaan? Zou er inderdaad een nieuw tijdperk in de counseling zijn ingegaan? En wat betekent het voor mij dat hij mij gezegend had? Waarom citeerde hij 1Joh.3:1 Wilde hij mijn bijzondere identiteit benadrukken? Was dit een profetische uitspraak? Genoeg stof om deze bijzondere ontmoeting in de komende maanden te analyseren om ook de gevolgen in mijn eigen leven te onderkennen.

Pas later realiseer je dat je in deze unieke ontmoeting dit fenomeen ook iets van jezelf had kunnen meegeven. Iets heel persoonlijks. Bijvoorbeeld de eerste uitgave van Guust Flater, hetgeen een volmaakte karaktertekening en kennismaking met ondergetekende is. Of “De linke golfspeler” van P.G. Wodehouse waarin het oudste lid oeverloze verhalen vertelt en zijn gehoor dwingt tot het einde toe te luisteren. Of misschien wel een getekend exemplaar mijn eerste goochelboek: “Tovenaars van de 20ste 21ste eeuw” Ja, veel gemiste kansen.

Mijn eigen cliënten en patiënten in mijn 45jarige hulpverlenerspraktijk waren heel wat vindingrijker. Het kan me iedere keer weer emotioneren als ik langs mijn ‘prijzenkast’ loop. Ontroerende gedetailleerde beschrijvingen van succesvolle veranderingen in schijnbaar hopeloze levens die mede door mijn sublieme aanwijzingen tot stand waren gekomen. Hartstochtelijk dankbetuigingen. Creatieve uitspattingen zoals schilderijen, boetseersels, plastieken, keramiek, collages, beeldhouwwerkjes en mozaiek stukken waarin diepgaande emoties en heftige veranderingsprocessen gevisualiseerd werden. Dankbetuigingen van interviews en van tijdschriften waarin ik mijn schrijfsels heb gepubliceerd. Vriendschapsverzoeken tot zelfs huwelijksaanzoeken toe! Ja, het valt niet mee bescheiden te blijven. Of zoals onze grote dichter Peter Blanken eens optekende:

“’t is moeilijk bescheiden te blijven, wanneer je zo goed bent als ik

Zo stoer, zo charmant en zo aardig, dat zie je in een ogenblik.

Ik denk als ik in de spiegel kijk, daar staat een geweldige vent.

’t Is moeilijk bescheiden te blijven, voor een kerel met zoveel talent.”

Hadden alle dankbetuigingen dan zo’n groot artistiek niveau? Waren er nooit wanklanken, klachten, roddels of valse beschuldigingen? Zeker wel, er is genoeg prullaria voorbijgekomen die ‘de prijzenkast’ nooit gehaald heeft. Ik herinner me een wanstaltige tekening die een stel ouders met kind moest voorstellen. Het leken wel softenon mensen zonder armen en mismaakte benen. Er was geen enkele uitdrukking op de gezichten te bekennen. Ook was er geen enkele moeite gedaan de poppetjes in een bepaalde context te zetten. Ik had nog nooit zoiets gezien. Onbegrijpelijk dat

iemand dat als een cadeau wil aanbieden. Om het geheel nog een beetje op te fleuren werden er wat kleurtjes aangebracht. Het leek gewoon nergens naar. Onder de poppetjes was nog in een bibberend handschrift een tekst aangebracht.

Beste mensen, het heeft de prijzenkast niet gehaald, nee het staat boven de prijzenkast! Het mooiste geschenk wat ik ooit gehad heb! Als je bedenk wat een ijzeren discipline hiervoor nodig was en met welk een geweldige liefdevolle motivatie dit geschilderd is. Het vertegenwoordigd hoe je samen met vrouw en kind door een moeilijk proces gegaan bent, waarin je leven pas echt zin heeft gekregen en je beseft dat je zoveel voor elkaar in voor-en tegenspoed mag blijven betekenen.

Niets komt er meer boven deze tekening te hangen!

Voor papa van Karin

12 Professionaliseringsproces van binnenhalers

Er is mij gevraagd een inventarisatie te maken van alle innoverende ontwikkelingen binnen de binnenhalerswereld. Dit om te komen tot een verregaande professionalisering van deze onderschatte beroepsgroep, het samenstellen van een nieuw handboek en het instellen van een nieuw accrediteringsmodel. Tot nu toe rotzooit iedereen maar wat aan. Het enige wat op een begin van een methodiek leek was de op een los A4tje geschreven regels van San Miguel Zie hoofdstuk 7 restaurant San Miguel

Goed bedoeld maar niet goed genoeg

Degene die een voortrekkersrol speelt in de nieuwe ontwikkelingen is ‘de Chinees’. Opvallend is dat hij als eigenaar van zes (!) restaurants op de eerste verdieping van het winkelcentrum van Puerto Rico nog steeds de belangrijkste binnenhaler is!

Hij is de eerste die het grote belang van binnenhalen ziet en zich als baas niet te min voelt en de acquisitiniele betekenis hiervan onderkend. Hoe hij zijn imperium heeft opgebouwd heb ik elders beschreven. Zie hoofdstuk 18 De Chinees.

Naast zijn vaardigheden als binnenhaler heeft hij het belang van de geografische positie van de binnenhaler onderstreept. De toegang tot zijn zaken op de eerste verdieping wordt bereikt via twee trappen vanaf de belangrijke ingang Shopping Centre Puerto Rico entrance 2. Als de Chinees boven aan de trap staat tussen zijn bedrijven Los Moulinos 1 en Eat as much as you can 1 ziet hij het hongerige volk binnenstromen en kan alvast anticiperen hoe hij ze benaderd hij is ze a.h.w. altijd een stap voor. Vooral op primetime tussen half zeven en negen uur staat hij als een poortwachter voor zijn domein en sleept iedere argeloze bezoeker naar binnen met zijn zeer gevarieerde technieken.

Het belang van de positie van de binnenhaler is door anderen ook gezien. Een binnenhaler kan zijn invloed verder uitoefenen door wat meer afstand te nemen van zijn broodheer. Maar pas op, het luistert nauw, als hij tever van het restaurant staat verliest de voorbijganger zijn connectie uit het oog en blijft hij een roepende in de woestijn.

Een ontmoeting tijdens het eten

Misschien wel het grootste belang van de bijdragen van de Chinees is de inbreng van conclusies van belangrijke wetenschappelijke onderzoeksresultaten op het gebied van non-verbale communicatie. Geniaal! Bij potentiele bezoekers vanuit de hele wereld. Zoals u weet is meer dan 80 procent van alle communicatie non-verbaal. Ik heb een studie gemaakt hoe hij dat doet. Zoals gezegd is hij de argeloze passant een stap voor. Hoewel hij de persoon vanuit zijn uitkijkpost al gespot heeft, doet hij net of hij dodelijk verrast is als hij ze in het vizier heeft, de daaropvolgende emoties komen als een sneltrein voorbij.

Eerst een uiterst schrikmoment, gevolgd door zogenaamde herkenning daarna een opperste verrukking de persoon na een jaar te zien en vervolgens een brede lach die zich culmineert in een omhelzing, een, twee of drie kussen, een schouder handgreep, of gewoon een hand afhankelijk van zijn inschatting van de emotionele capaciteit van de potentiele eter. Deze komedie del arte moet binnen 10seconden voltooid zijn. Zodra de klant is binnengesleept moet het gezicht van de chinees weer neutraal staan klaar voor het volgende slachtoffer. Dit vereist veel emotioneel schakelvermogen. Als zijn gezicht altijd een brede grijns zou vertonen zou het lang niet zoveel impact hebben, omdat juist door de opeenvolgende emoties de passant zich persoonlijk herkend en gewaardeerd voelt. De Chinees heeft de vaardigheid honderden keren van emoties snel te kunnen wisselen.

Bij het binnenhalen altijd naast iemand lopen, eventueel voor hem en langzaam in het restaurant leiden. Let op nóóit, ik herhaal nóóit achter iemand aan lopen, dat geeft de

passant het idee dat hij opgejaagd wordt. Altijd het alfa mannetje van een groep aanspreken of het dominante vrouwtje.

Tot nog toe is er in de hele jurisprudentie van het binnenhalen vooral accent gelegd op het binnenhalen an sich. Eenmaal binnen werd de cliënt verwaarloosd. Volgens moderne inzichten moet er veel meer gewerkt worden aan het hechtings en bindingsproces, zodat het binnenhalen een volgende keer gemakkelijker gaat. Dus als het even kan iets meer lange termijn denken a.u.b.! Natuurlijk moet ook de binnenhaler even kort tijdens het eten informeren naar de persoonlijke familieomstandigheden. Echter niet langer dan 2 x een minuut anders loop je het gevaar op kletspraatjes en kun je je gewone werk niet meer doen.

Het spreekt vanzelf dat aandacht aan kleine verwende ettertjes zelfs als ze de hele zaak verzieken extra accreditatiepunten moet opleveren

Afrekenen kan ook meehelpen aan een goed bindingsproces. In navolging van San Miguel schenkt iedere ondernemer een klein glaasje honinglikeur tegelijk met de presentatie van de rekening. Dit om de klant te verleiden een extra fooi te geven. De nieuwste innovatie op dit gebied was van Pinokkio (Italiaans restaurant) die nota bene de likeurfles op tafel liet staan! Dat straalt natuurlijk nog meer verbondenheid en vertrouwen met elkaar uit wat uiteindelijk tot een grotere fooi leidt dan de investering van de spotgoedkope honinglikeur! Het spreekt vanzelf dat dit niet werkt bij hooligans uit Manchester, die vragen doodleuk om een nieuwe fles.

Een totaal onderbelicht onderdeel van de vaardigheden van een binnenhaler is het afscheid nemen. De goede technieken werken nog meer aan het bindingsprincipe en etaleren de volmaakte vriendschapsband met elkaar. Dit mag nooit in het restaurant zelf gebeuren! Net buiten het restaurant biedt een groter publiek zij zullen versteld staan hoe klantvriendelijk u bent. Een goede grap die de klant na een innige omhelzing met een lach doet verdwijnen strekt tot aanbeveling. Dit wordt neurologisch gezien via de emotie in de hippocampus opgeslagen in het lange termijn geheugen. Het nieuwste snufje op dit gebied is dat het gehele personeel inclusief koks uitloopt om de volgegeten klant uit te zwaaien. Een enkele kan zelfs zijn zakdoek tevoorschijn halen.

Tot slot een staaltje van volmaakte binnenhalerskunst. En ik zou zeggen, probeer dit niet thuis! Hier moet je echt volleerd zijn en tot de top of the bill behoren om dit zonder kleerscheuren uit te kunnen voeren. U kent Roberto die jongen die 20 jaar geleden begonnen is voor El Torro met het menu ronddraaien. We hebben zijn carrière gevolgd onder andere bij Los Molinos 1 waar hij als niemand anders een ritueel kon maken van Mexicaanse Koffie. (Met o.a. gebrande suiker en geflambeerde cognac) Door alle jaren steeds meer ervaring gekregen en nu manager van zijn eigen

restaurant El Passo in het pand van de juwelier (Deze groothandelaar in horloges die Karin als belangrijkste klant had is nu vertrokken naar Dubai.)

Welnu, je zou hem geen cent geven in zijn onberispelijke pak en zwarte bril. In tegenstelling tot anderen moest hij het niet hebben van een overdreven theater.

Zijn grootste heldendaad is, en ik heb het zelf gezien, dat hij na de maaltijd een gast van achter zijn stoel benaderd en, plotseling met zijn twee handen op de weerszijden van de buik van de verraste cliënt een strijkende beweging maakt hetgeen hij ongeveer een minuut volhield. Vervolgens draaide hij het hoofd van zijn cliënt een slag om waarbij de omstanders het idee kregen dat hij ter plaatse gewurgd werd. Als een soort intieme doodspoging op een volmaakt moment van verbondenheid en onvoorwaardelijke geloof in absoluut vertrouwen en in volmaakte liefde.

Als je dit kunt ben je volkomen uitgeleerd!

13 Paranormaal consult

Medium (M): De volgende., wie heb ik nu aan de lijn?

Illustratie bij Paranormaal consult

Jan (J) eh Jan…Jan Doedel.

M: (met lieflijke stem), ha Jan, hoe oud ben je Jan?

J. 23jaar.

M: Jan je werkt toch niet op het kantoor of heb je administratief werk?

J. Nee ik werk in de bouw. (Misser)

M: Ja, dat dacht ik al, jij bent niet zo'n studentikoos type he.

M: Jan, ik krijg door dat je een zeer betrouwbaar, oprecht mens bent die op zoek is naar waarheid in je leven. In wezen ben je veel meer coöperatief en flexibel dan de meeste mensen over je denken, klopt dat?

J: (gevleid) Ja dat geloof ik ten minste wel.

M; Jan, je kunt heel zorgzaam zijn en snel bereid om anderen te helpen, maar als je eerlijk bent, zijn er ook situaties, waarin je een egocentrisch trekje in je bespeurt. (Tegenstelling waarvan er altijd een goed is)

Jan: Ja, dat klopt ik ben nogal zorgzaam, ik hou van katten en ik bezoek een oude hulpbehoevende weduwe in de straat weleens.

M: Ja, Jan, Je kunt heel zelfverzekerd zijn, maar in bepaalde omstandigheden ook heel verlegen.

J: Hoe is het mogelijk, hoe weet u dat ik verlegen ben, dat zegt niemand tegen me.

M: Je bent geneigd tot veel zelfkritiek en soms twijfel je weleens of je de juiste beslissing genomen hebt, klopt dat Jan?

J: het is gewoon griezelig dat je dat allemaal weet!

M. Jan, ik krijg iets door van een hond. Heb je een hond? Of heb je een hond gehad?

J: Ne, ik heb nooit een hond gehad.

M: Heeft een van je familie een hond, of een kennis. Of heb je wel vaak een hond geaaid?

J. Mijn buurman drie huizen verder heeft een hond en oh ja… een oom die een paar jaar geleden overleden is had een hond.

M (denkt: bingo: de hond is gevonden! Goal een overleden oom) Ja precies die overleden oom probeert contact met je te zoeken. Jan, je oom was dat een creatief of sportief mens?

J: Ja, hij schilderde weleens wat. Ik heb nog een schilderijtje van hem in huis hangen.

M. (maakt gebruik van de voorzet) Ja, Jan dat klopt want ik krijg een beeld van een tekening waar hij iets wil duidelijk maken. Ik zie een tekening van een vrouw en een koffer. Heb je een vriendin of vrouw Jan?

J. Nee, ik ben single (misser)

M Ik denk dat je oom je duidelijk wil maken dat je binnenkort een vriendin krijgt waar je een reis mee gaat maken. (Misser gecorrigeerd)

M Jan, ik krijg iets door met een J of een M hoe heet je oom?

J. Nee hij heette Kees, maar sommigen noemde hem ook weleens Joepie.

M. Jan klopt het dat je niet dagelijks bij je oom op stoep stond?

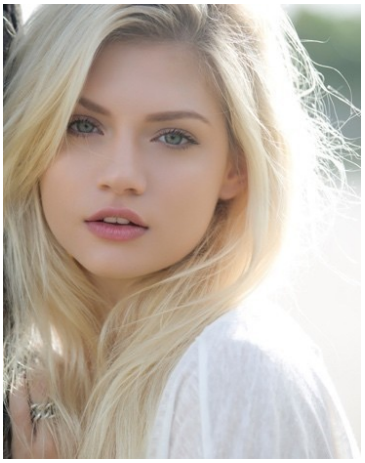
J. Ik zag hem een of twee keer per jaar op een verjaardag.

M. Ja, Jan, sorry ik raak nu heel geëmotioneerd: je oom maakt me duidelijk dat hij het jammer vindt dat jullie elkaar niet beter hebben leren kennen. Hij laat me zien dat hij ’s nachts weleens bij iemand op bezoek geweest is. Was dat soms bij jou, Jan?

J. Dat zou wel kunnen, ik heb weleens ’s nachts het gevoel gehad dat er iemand in huis aanwezig was die ik niet zag.

M. Oei dit is heftig, je oom kees zegt dat je niet meer ’s nachts bang hoeft te zijn, het komt allemaal goed met je Ik zie een jonge blonde vrouw. Klopt het Jan dat je blonde vrouwen met een d-cup en slanke taille en lange benen mooi vindt?

J: Hoe is het mogelijk dat je weet dat ik van dit soort vrouwen hou?

Illustratie bij de reading

M: Jan, oom kees maakt me duidelijk dat je toekomstige vriendin met een S begint, ik denk Suzanne, ze studeert op dit moment nog, ze woont bij rijke ouders, maar oom Kees zegt dat jullie een geweldige toekomst hebben met twee gelukkige kinderen. Je leven begint pas en je hoeft je nooit meer eenzaam te voelen zegt Kees.

J. Wowww, dat is nog eens een mooie toekomst!

M Jan, we moeten stoppen er zijn nog meer liefhebbers voor een reading, vond je het een fijn consult?

Jan: Er is een ding dat ik niet begrijp. Hoe kunt u al die boodschappen doorkrijgen van een oom die ik zojuist verzonnen heb?

14 Parallel leuteren

Parallel-leuteren is een communicatietechniek waarin of de zender en/of de ontvanger niet beseffen dat ze in een verschillende parallel wereld leven.

Een waar gebeurd verhaal speelde zich af in 1969. Dr. J.P. Schade een bekend neurofysioloog, was de opvolger van de roemruchte dr. Reinier Strikwerda als directeur van de fysiotherapie opleiding in Utrecht. Schade die ook directeur van het herseninstituut in Amsterdam was had bijzondere interesse in de ruimtevaart.

Hij had de toenmalige NTS-omroep ervan overtuigd dat hij door de NASA in Houston was uitgenodigd als deskundige bij de vlucht van Apollo 9. Hij had de NTS verteld dat hij op Cape Kennedy zat en dat hij via een bewaakte telefoon alleen naar Nederland kon bellen en niet gebeld kon worden.

Hij hield via Avro's televizier life interviews over de voortgang van het Apollo9 project op de televisie met Henk Terlingen. Een andere journalist Klaas Jan Hendriks kon hem in Houston niet vinden en kreeg argwaan. Toen bleek dat Schade zich in Nederland bevond kwam hij weer met een ander fantastisch verhaal. Hij was door de FBI uit de VS gezet en omdat hij niet kon zeggen door wie hij de geheime telefoonlijnen in Houston gebruikte en 'dus' verdachten ze hem van communistische sympathieën en werd hij het land uitgezet!

Illustratie bij het ruimtevaartverhaal

Later werd in de verlaten auto van Schade in Sassenheim een compleet draaiboek van het Apollo9 project gevonden waaruit Schade tijdens zijn 'live interviews uit Houston' geciteerd had. Hij had voortdurend de kluit belazerd. Een duidelijk geval

van parallel-leuteren. Voor ons als studenten een onuitputtelijke bron voor Houston grapjes!

Het tweede voorbeeld is een gesprek tussen twee opa's en een denkbeeldige papegaai. Het verhaal gaat terug naar mijn ouderlijk huis in de Vicarystraat te Culemborg.

We woonden in een doorzonwoning, rijtjeshuis met daarachter een vrij grote tuin die afgescheiden was van de buren door een 2,5meter hoge heg. We hadden een papegaai die in zijn jeugd vleugellam gemaakt was en die vaak buiten gezet werd in een boom. Daar wandelde hij al wauwelend van tak tot tak. De buren, de familie van Vuren, vormden een bijzondere leefgemeenschap. Naast pa en ma en zoonlief Goosen woonde er twee opa's in die we voor het gemak Toon en Teus zullen noemen. Toon en Teus waren water en vuur. Beiden kaal, Toon had een meer gele gerimpelde huid was klein daarentegen was

Teus wat moeilijker ter been en had veel rimpels en meer ouderdomsvlekken. Toon pruimde, hetgeen duidelijk zichtbaar was bij de weinige tanden die nog overgebleven waren.

Teus rookte sigaren, hetgeen in een cirkel van 3 meter rondom hem merkbaar was. Zijn handelsmerk is een geweldige gok Ze vonden beiden dat ze in vergelijking met de ander veel te kort kwamen en maakte de hele dag ruzie, en toch waren ze op elkaar aangewezen.

Illustratie bij Parallel leuteren

Ze vertelde verhalen die door de ander in twijfel getrokken werden, wij mochten er door de heg life getuige van zijn. Toon en Teus hadden een ding gemeen: ze genoten van Lorre onze papegaai. Lorre was heel bespraakt en had een vocabulaire waarop een 3-jarige jaloers zou zijn. Bovendien kon hij meisjes nafluiten, schuine woorden schreeuwen en zijn succesnummer was de imitatie van de bijna hysterische, paranoïde lach van mevr. Vullers een buur verderop.

Op een goede dag waren Teus en Toon in de tuin en probeerden contact te maken met Lorre. In plaats van Lorre die zich binnenshuis bevond antwoordde de kleine Treffers vanuit de andere zijde van de heg : Kopie Krauwww…Koppie Krauwwww.

Ton en Teus dachten dat ze beethadden en probeerde elkaar te overtreffen in het contact met Lorre. Nu had de kleine Treffers een duidelijke voorkeur voor Teus die hem een aantal sigaren gegeven had die hij stiekem vanuit het zolderraampje had opgerookt.

TOON: Koppie Krauwwww

Stilte

TEUS: Koppie Krauwwwww

LORRE TREFFERS: Koppie Krauwwww

TOON: fluit een meisje na : pppppppp

Stilte

TEUS: Fluit een meisje na : ppppppppp

Lorre Treffers: fluit doordringend een meisje na.

TOON: He Lorre zeg je niets tegen mij?

LORRE TREFFERS: Kloootzakkkk

TEUS: he Lorre wat zeg je nou tegen Toon?

LORRE TREFFERS: Kloootzakkkk

TEUS: hard lachend, lag helemaal in een deuk

LORRE TREFFERS: hysterisch lachend mevr. Vullers overtreffend.

Toen konden Gerardje Treffers en zijn broer die getuige was van dit hoorspel zich niet meer inhouden en bulderden van het lachen. De tranen liepen over hun wangen, ze rolden over de grond.

Pas toen realiseerden TON en TEUS zich dat ze slachtoffer geworden waren van parallel-leuteren.

15 Gevangen door de tijd

Mijn schoonvader was een echte nieuwsfreak. Hij had een onhebbelijke gewoonte. Als hij een halve minuut te laat was voor het journaal, liet hij een gereformeerde knoop en zette de tv uit. Hij kon het niet hebben dat hij iets gemist had. Jammer dat hij het interactieve tijdperk niet meegemaakt heeft waar je gewoon via een druk op je afstandsbediening het begin van het programma kunt zien.

Die magische afstandsbediening zou hem ook bij het kerkbezoek van pas gekomen zijn. Als de dominee al op de kansel stond, kwam als laatste mijn schoonfamilie hollend en zwetend en gestrest met rode hoofden de kerk binnen. Mijn vrouw, de oudste telg, volgde op enige afstand, als een stilzwijgend protest om aan te tonen dat ze zich letterlijk distantieerde van dit wekelijkse tafereel. Helaas heeft ook zij tot op heden nog startproblemen. Een saillant detail is dat het stelletje altijd op de voorste banken zat, zodat alle aanwezige gelovigen wisten dat de dienst pas echt kon beginnen als mijn schoonfamilie geïnstalleerd was.

Rudolf

Zo'n interactieve afstandsbediening kon mijn vriend en collega Rudolf ook gebruiken. Hij presteerde het om in de 20 jaar dat ik met hem samengewerkt heb nooit op tijd te beginnen. Altijd 15 tot 20 minuten te laat! In al die jaren heb ik enkele schamele pogingen gedaan om te achterhalen: waarom,waarom Dolf, waarom toch? Was het wat psychologen noemen een gevoel van almacht, een gevoel dat je altijd meer kunt doen in een bepaalde tijd. Was het een onvermogen prioriteiten van bijkomstigheden te scheiden? Was het een beginnend symptoom van narcisme? Was het een onvermogen om taken af te ronden en daardoor chaotisch op de omstandigheden te reageren? Was het een onvermogen tot mindsight, waardoor hij zich niet kon invoelen in de wachtende patiënten die steeds in heftige tweestrijd verkeerden en afhankelijk van de sensibiliteit van hun amygdala van hun hersenen op de fight, flight of freeze modus werden geprogrammeerd..

Ik ben er nooit achter gekomen! Rudolf had na al die jaren nog steeds voor hem motiverende omstandigheden en verklaringen om zijn vreemde en grenzeloze en eindeloze gedrag te verklaren. De brug was open, belangrijk telefoontje, dreinende kinderen, kapotte wekker, dreigende windhozen, mensen die aan huis kwamen, wegomleggingen, plotselinge andere weersveranderingen, bommeldingen, lekke banden, mensen die hem ophielden en niet begrepen dat er noodlijdenden op hem zaten te wachten (!!) Ik heb het opgegeven, wat me na al die jaren het meest

fascineerde: Rudolf geloofde zelf rotsvast in zijn onzinnige argumenten, zelfs na 20 jaar nog.

Science Fiction

Herinneringen en tijd

In de ‘goede oude tijd’ kon men nog sciencefictionverhalen schrijven waar je pas echt door tijd op het verkeerde been gezet werd. Zo was er het verhaal van de ‘ kalm-aners’ Een ruimte pionier die met zijn ruimteschip op een vijandige planeet terecht komt. Hij hoort allerlei bedreigingen vanuit zijn taaltransformator en de hoogstaande, technisch ontwikkelde autochtone bevolking mobiliseert al haar strijdkrachten om hem te vernietigen. Als hij zich realiseert dat hij machteloos is rest hem niets anders dan te wachten op zijn dood. Na enkele uren ziet hij dat de oprukkende legermachten en raketten nauwelijks een centimeter zijn opgeschoten. Het zijn namelijk kalm-aners die in een andere tijd leven, omgerekend zou het 100 jaar duren voor de eerste raket hem zou bereiken!

Dan is er het verhaal van het trage glas. Op een afgelegen plek komt iemand een huis tegen met een grote glasgevel. Voor dat huis zit een zwijgende man die naar het tafereel door het raam zit te staren. Een jonge beeldschone vrouw is met twee kleine kinderen aan het spelen. Ze hebben veel plezier maar zijn zich schijnbaar niet bewust van de man die hen voortdurend observeert.

Als de verhaalverteller aan de achterkant van het huis gaat kijken blijkt dat er alleen een grote glasgevel is, erachter is er een restant van een verkoold huis te vinden. Een enorme puinhoop van wat eens meubilair was. Het blijkt dat het huis totaal afgebrand was toen de vader op reis was , en zijn jonge vrouw en twee kinderen zijn toen op een afschuwelijke wijze om het leven gekomen. Het enige wat nog overeind gebleven is, is de onbrandbare gevel met ‘ traag’ glas. Dat is glas waarvan de lichtbrekings-

coëfficiënt zo totaal anders is dat de beelden die door het raam worden doorgegeven een vertraging van 10 jaar geven. De eenzame, zichzelf verwaarloosde man zat naar beelden van 5 jaar voor de brand te kijken en kon zijn vrouw en kinderen bijna aanraken maar kon geen contact maken met zijn gezin waar hij zo zielsveel van hield, een ware Tantaluskwelling. Het wachten was op de afschuwelijk levensechte reconstructie van de brand!

Mijn eigen interactieve afstandsbediening

Wat zou het geweldig zijn als je delen van je eigen leven opnieuw op kunt opstarten. Je geboorte, het onbezorgde spelen in de bos de eerste jaren, onvergetelijke momenten met je familie, de eerste ontmoeting met je vrouw, de geboorte van je kinderen, de nachtelijke stoeipartij op het balkon van het majestueuze chalet in Zwitserland. De eerste ontmoeting met God. Zoveel sessies waar je betrokken voelde in het leven van anderen.

De keerzijde zou zijn het machteloos kijken naar het trage glas van je verleden, het verlies van geliefden, de teleurstellingen, nederlagen, vernederingen. De schokkende beelden van je collectieve geschiedenis als mens, Nederlander en wereldburger. De schaamte en onmacht van het verleden om weer te ervaren en geconfronteerd te worden met het machteloze gevoel van onvermogen om het verleden te veranderen. Gevangen door die meedogenloze onveranderbare tijd! Ik zie uit naar de tijdloosheid van de eeuwigheid, waar geen dood en nacht meer zal zijn en alle tranen uitgewist zijn en er alleen een moment van een eeuwig gelukzalig heden bestaat! (Openbaring hoofdstuk 21)

16 Passeeretiquette

Tweemaal per week chauffeer ik mijn dochter naar de zorgboerderij. Dit diervriendelijk paradijs is gesitueerd net buiten een naburig dorpje en is alleen bereikbaar via een slingerend B-weggetje. Twee auto's kunnen elkaar normaliter niet passeren maar gelukkig zijn er enkele verbrede weggedeeltes en enkele inritten van nabijgelegen boerderijen waar dit wel mogelijk is. Enkele kwaadwillige boeren hebben het weinige passeerrespijt geminimaliseerd door hun oprit te versmallen met ijzeren paaltjes teneinde te voorkomen dat hun tuintjes door de naar escape mogelijkheden hunkerende passanten geannexeerd worden tot ruime parkeerhavens.

Er bestaat een stilzwijgende wet, die afgeleid is van de proxemica (nabijheidsleer) dat de weg tussen twee opeenvolgende uitwijkmogelijkheden virtueel in tweeën verdeeld wordt. Als je, je qua afstand het dichtst bij een parkeermogelijkheid bevindt, wordt je geacht de vernederende tocht achteruit te aanvaarden. Hetgeen voor sommigen een hachelijke zelfs levensgevaarlijke onderneming is door de sloten en hekwerken langs het smalle slingerende weggetje. Een geroutineerde B-weg rijder als ik heeft geleerd de afstand tussen de parkeerplaatsen en de positie van de tegenligger(stander) in te schatten en zo nodig wat extra gas te geven om eerder bij het punt van no-return te zijn.

Belangrijk is ook de ander de illusie te ontnemen dat er op het reguliere weggedeelte een mogelijkheid zou bestaan om elkaar te passeren. Dit kan het beste door dreigend op het linker weggedeelte van het weggetje de ander tegemoet te rijden. Natuurlijk zijn er ook schurken die zich niet aan de proxemicawetten houden. Ze intimideren de ander door doodleuk midden op de weg te stoppen en te wachten tot de ander de aftocht blaast, zelfs als deze proxematisch gesproken volledig in hun recht staan.

Een roemrucht voorbeeld is zuster Nijenhuis een wijkverpleegkunde slash oude vrijster wereldberoemd door haar halsstarrig karakter. Deze dame met een witte knot in haar nek had het vermogen iemand zo vernietigend aan te kijken dat zelfs de meest gevreesde slang die toch gewend is haar slachtoffers te hypnotiseren onder haar blik zo snel mogelijk onder een struik zou wegkruipen. Op een kwade dag ontmoette zr Nijenhuis haar manlijke evenknie in een dikke BMW die zijn auto voor het autootje van Nijenhuis parkeerde. Er ontstond een titanenstrijd die na 1 uur en 57 minuten surplace beslecht werd in het voordeel van de wijkverpleegster door de inmiddels gealarmeerde plaatselijke veldwachter. Volgens politierapporten moest de BMW-bestuurder uit de wagen getild worden omdat hij volkomen verlamd was. Helaas was het uitgebreide revalidatieproces van deze idiopathische klachten niet afdoende, de goede man is nooit meer de oude geworden. Nijenhuis die mank liep spotte toch met

alle verkeersregels. Als ze zich zoals gewoonlijk met haar fiets op het trottoir voortbewoog schreeuwde ze de stomverbaasde voetgangers toe: He wegwezen!, tuut tuut opzij!! Ja, uitkijken!! Iedereen die niet met haar te maken had mocht haar wel.

Illustratie bij Passeeretiquette

De enige uitzonderingen in de proxemicaregels zijn de grote vrachtauto's. Ze kunnen niet in de kleine uitwijkhavens en hebben in principe altijd ruim baan. Hun natuurlijke doodsvijanden zijn fietsende scholieren. Met name die in groepsverband rijden. Ze rijden in drie rijen naast elkaar, slingeren over de weg en trekken zich behalve aan elkaar, van niets en niemand iets aan. Er zijn verschillende populaties die in het wild voorkomen met hun eigen dynamiek. De meest gematigden zijn groepen met alleen vrouwelijke exemplaren. Ze kunnen uitermate irritant zijn maar zullen uiteindelijk toch in een weliswaar derde mogelijke uitwijkplaats opzij gaan.

Ze worden in halsstarrigheid en brutaliteit overtroffen door groepjes jongens. De pikorde in deze groepen wordt bepaald door degene die het langst met een lachend uitdagend gezicht een auto op kan houden. De verreweg meest gevaarlijke groep fietsers bestaat uit een gemengde populatie. Door ontwikkelende hormonale tsunami's wordt neurofysiologisch gezien het uiterst dunne laagje civilisatie ruimschoots overruled door imponerend baltsgedrag, hetgeen een (vrachtwagen)chauffeur tot waanzin kan drijven. Een enkele dappere broodrijder die zich liet verleiden om een 'corrigerend' tikje uit te delen met de vrachtauto werd getrakteerd op een aanklacht van doodslag door dit gepeupel. De gemiddelde tweewielige scholier is volkomen op de hoogte van de jurisprudentie en waant zich onaantastbaar op het B-circuit.

Passeergedrag en non-verbale communicatie.

De ongeschreven etiquette wetten schrijven voor dat de bestuurder van de rijdende auto de stilstaande sukkels moet bedanken. Op de manier waarop dit gebeurd is veel af te leiden over de persoonlijkheid van iemand. In de eerste plaats is er een heel

spectrum van veel betekende handgebaren. Zo is er het pinkje dat zich even verheft bij een hand aan het stuur wat getuigd van een superioriteitsgevoel en een zekere minachting voor de ander. De grootte van het gebaar zegt in zijn algemeenheid iets over het dankbaarheidsniveau.

Een openhandgebaar laat zien dat de bestuurder ‘ongewapend’ is en de amplitude en hoogte van het gebaar is recht evenredig aan de sociale vaardigheden van de bestuurder. Zo vertegenwoordigd Gellius V. een groep die weliswaar een redelijk open gebaar maakt tijdens het passeren maar zijn hand voor zijn gezicht houdt zodat oogcontact wordt vermeden. Dit zegt iets over zijn sociale angst en onderontwikkelde emotionele capaciteit. Soms kan het begroetingsritueel ook iets overweldigends krijgen. De gebaren en oogcontact kunnen ook een zeker triomfalisme uitstralen wat door de goedwillende geïmmobiliseerde medeweggebruiker als een vorm van agressie ervaren kan worden. De vergelijking dringt zich op van een zegetocht van Hitler in Parijs waar hij de overwonnen ‘Franse haantjes’ naast de weg uitbundig begroette.

De wet van proxemica beschrijft niet wat te doen als twee grote vrachtwagens elkaar ontmoetten. De bestaande uitwijkhavens zijn te klein en dus kan het gebeuren dat een vrachtauto twee kilometer achteruit het slingerende weggetje af moet rijden. Ook hier spelen afwerende non verbale signalen, intimidatiegedrag, en zelfs verontschuldigende gebaren of een gesuggereerde hulpeloosheid belangrijke vaardigheden om zo’n strijd te winnen. Ik heb ervaren truckers volkomen uit hun plaat zien gaan als ze tijdens zo’n terugtocht groepjes scholieren tegenkwamen.

De moraal van dit verhaal is als u zichzelf niet herkent in de vaardigheden om in deze B-wereld jungle te overleven mijdt dit circuit, waarom zou u uw leven hiervoor op het spel zetten? Kies het hazenpad van de regionale wegen ook als u daarvoor behoorlijk moet omrijden.

Fietsers op de weg

17 Contacteren

In de tachtiger jaren had mijn schoonvader een Mercedes 230SE met open dak, waar hij erg trots op was. Hij genoot van het autorijden. In zijn geruite jasje, en met een krans haar omzoomde kale hoofd en met een sigaret in zijn mond had hij veel weg van een beruchte Maffiosi. Tijdens zulke ritten zat de kleine 8jarige Henkie bij hem op schoot en bediende de koppeling. Pa had tijdens zijn plezierritten een heidens genoegen mensen te verrassen. Als iemand ondersteboven in de tuin stond, reed pa, luid toeterend en zwaaiend voorbij, de ander in totale verbijstering achterlatend. Ook landarbeiders, kussende stelletjes, urinerende kerels, lifters en mensen met pech waren zijn favorieten. Minuten later kon hij weer in lachen uitbarsten als hij vertelde hoe zijn slachtoffers hem aarzelend terugzwaaiden. Deze vorm van joviaal contact maken met volslagen onbekenden groeide uit tot een familiesport die contacteren genoemd werd. Toen mijn vrouw en ik gingen verloven, deden we een diepte investering in de aanschaf van 100 verlovingskaartjes. In telefoonboeken van Utrecht en omgeving zochten we alle personen met de naam Treffers op, waarvan we dachten dat ze in de slappe was zaten, zo kregen volslagen onbekende met dezelfde naam een verlovingsannonce met een kadotip. We rekenden ons rijk dat als maar 5 mensen zouden reageren op de verloving van hun onbekende familie, we de investering eruit zouden halen. Helaas heeft deze vorm van contacteren weinig opgeleverd. Een andere variatie die we ontwikkelden was groepscontacteren, deze had ik afgekeken van Groucho Marx, een van de befaamde Marxbrothers. Je benadert behoedzaam een groepje, dat bijvoorbeeld op het station staan. Dan probeer je non-verbaal, de houding en emoties van een groep over te nemen. Als je dan oogcontact maakt met de dominante spreker, werd je geaccepteerd en verwelkomd in de groep. Je kon ook goed nat gaan, als het groepje minder homogeen was dan je dacht. Je werd al gauw gezien als een indringer en gemeenschappelijke vijand, wat de homogeniteit van de groep uiteindelijk wel ten goede kwam. Mijn vrouw had een grote hekel aan contacteren uit medelijden. Die had ik weer van mijn schoonvader afgekeken. Hij kon als geen ander opzien baren, als hij gearmd met zijn vrouw liep, om dan opeens volslagen mank te lopen en scheel te kijken. Ik had die techniek geperfectioneerd door daarbij luidkeels te roepen: “Je bent alleen uit medelijden met me getrouwd”. Of: “Je bent alleen om mijn geld met me getrouwd”. Succes en reacties verzekerd! Zo kon ik ook mijn vrouw plotseling bij haar schouders vooruit duwen zodat ze hard moest gaan lopen, terwijl ik riep: “Nou ben ik het zat, lopen naar huis jij!” De eerlijkheid gebied te vermelden dat ik ook gecontacteerd ben. Als beginnende ondernemer werd ik opgebeld door een enthousiaste creatieve fondswerver, die me amicaal begroette en vertelde dat hij naar aanleiding van ons vorig gesprek

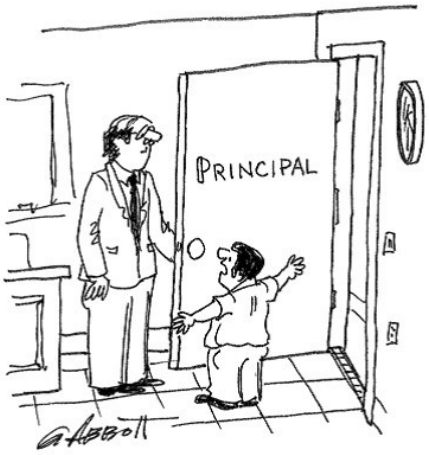
terugkwam op de advertentie die ik hem beloofd had voor zijn telefoonkaart. Pas toen ik de 350 gulden overgemaakt had, kreeg ik in de gaten dat ik gecontracteerd was. Later begreep ik dat er ook mensen waren die van contacteren een levensstijl gemaakt hadden. Op contactdagen van hun vereniging circuleerden de fotoboeken met bewijzen van geslaagde contacteer acties. Naast huwelijken, feesten van celebraties, openingen, premières kwamen zelfs foto's van staatsiebezoeken voor. De ongekroonde contacteerkoning is ongetwijfeld Arie Muddie, die voor de ogen van een hondermiljoen koppig wereldwijd tv publiek doodleuk in het elitaire groepje achter Willem-Alexander de grote kerk bij zijn kroning binnenwandelde…

18 Met vd Paal aan de haal

Joris vd Paal, leraar Engels op de Chr. H.B.S. is op weg naar klas 2b. De H.B.S. is gehuisvest in een oud weeshuis. Op het terrein staan een paar houten barakken die fungeren als leslokalen. Het klaslokaal van 2b staat aan de buitenkant van het terrein. Joris houdt van kinderen, als enig kind is hij heel beschermd opgevoed, maar hij heeft een passie om kinderen in het leven vooruit te helpen. Op weg naar 2b nam hij zich voor deze keer niemand eruit te sturen. De directeur had hem twee dagen geleden bezorgd gevraagd toen de halve klas zich bij hem meldde, of hij het wel naar zijn zin had op school.

Deze keer vermande hij zich, nu gaat het anders. Gisterenavond had hij een belangwekkend boek gelezen: Heersen door non-verbaal overwicht, wat hem ondanks zijn tengere gestalte en zijn schaapachtige uitstraling weer hoop gegeven had. Hij had samen met Sylvia zijn vrouw de hele avond geoefend, deze keer moest het lukken. Vastberaden naderde hij het rovershol van 2b waar hem de herrie tegemoet kwam. Toen hij met een ferme greep de deur wilde openen bleek die op slot te zitten.

Joris vergat gelijk zijn ‘non verbale’ strategie en bonkte op de deur en riep met onzekere stem: "hé, doe niet zo flauw laat me naar binnen". Aan de andere kant van de deur zette iemand in: "Hoort wie klopt daar kinderen" Dat werd snel door de ‘harde kern’ overgenomen. "Hoort wie klopt daar tegen het raam, het is een vreemdeling zeker, die verdwaald is zeker, ik zal eens even vragen naar zijn naam. Deze keer leek het erop of Joris uit de klas gezet is. Na een paar minuten bonken en smeken, bracht het lied hem op een idee: hij kon opzij door de lage open ramen. Joris sloop opzij van de barak en probeerde zijn stijve benen over het kozijn te slaan.

Illustratie bij Met vd Paal aan de haal

Na enige pogingen en kneuzingen in de gevoelige regio slaagde hij erin zijn eigen klaslokaal binnen te sluipen. Tijdens die pogingen werd er geroepen: "een dief!! een inbreker!!, bel de politie! Toen Joris zijn plaats vóór de klas had ingenomen herinnerde hij zich weer de les van heersen door non verbaal overwicht. Maar de chaos en herrie werd niet minder tijdens zijn stilzwijgen. Toen hij uiteindelijk zag dat ‘de harde kern’ niet op hun plaats zat, vroeg hij of iedereen alstublieft op zijn eigen plek wilde gaan zitten, direct daarna besefte hij dat hij een cruciale fout gemaakt had. Er ontstond een levendige discussie welke plaats voor wie was.

Er werd pittig van gedachten gewisseld, sterke en zwakke argumenten wisselden elkaar af. Iemand imiteerde vd Paal door trillend te vragen "Wil je aub van mijn plaats weggaan, anders stuur ik je naar de directeur" Joris keek hulpeloos toe welke gevolgen zijn opdracht teweegbracht. Achterin het lokaal stond nog een oude potkachel met een ijzeren scherm ervoor. Voor degene die op de achterste rij zaten was iedere verplaatsing een excuus op hard tegen het scherm te trappen, het maakte een hels kabaal. Toen na tien minuten de rust weer een beetje terugkeerde begon Joris zijn les. Overhoren deed hij niet, omdat dat vaak tot zinloze discussies leidde.

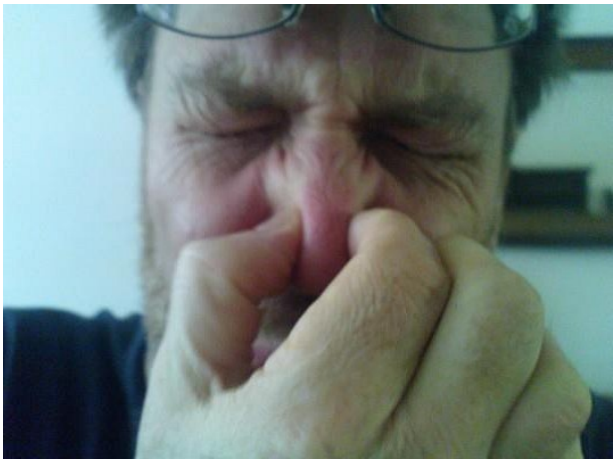
Dit gold voor iedere vermaning aan het adres van de ‘harde kern’ Het antwoord was steevast: "Meneer mag ik me ook verdedigen", en dan kwamen vaak de meest onzinnige argumenten. vd Paal had geleerd deze raddraaiers te negeren en richtte zich tot de meiden, die medelijden met hem hadden.

Illustratie bij Met vd Paal aan de haal

Na enige tijd zag de klas achter Joris zijnrug ineens een bordenwisser omhoog en naar beneden gaan. Aan de andere zijde achter de rug van vd Paal kwam een leerboek Engels omhoog, dit tot grote hilariteit van iedereen, behalve van Joris goedbloed, die niet door had wat de oorzaak van dat gelach was.

Hij werd steeds meer onzeker en straalde dit uit wat een doodzonde was in ‘heersen door non-verbaal overwicht’. Tony van Baaijen , de latere bekende ir. Prof van Baaijen, die op de eerste bank zat had een ingenieus systeem gemaakt van bijna onzichtbare draad waar hij beurtelings de bordenwisser en het Engelse boek omhoog trok. Ook had hij een touwtje waaraan een krijtje bevestigd was. Dit was voor iedereen een bekend krijtje.

Illustratie bij Met vd Paal aan de haal

Met dit krijtje was de gehele hoek van der Paal's tafel wit gemaakt, dezelfde tafel waar hij steeds zenuwachtig steun zocht. Binnen een mum van tijd was de plaats waar Joris manlijkheid zou moeten zitten wit gemarkeerd.

Er was altijd wel een behulpzaam lid van de ‘harde kern’ die hem daar op niet mis te verstane wijze op attent maakte. Als er een vliegtuig overkwam dook de kleine Treffers onder de tafel en schreeuwde: "Zoek dekking de Moffen komen!" Als verdediging voerde hij het tweede generatie oorlogssyndroom op. In iedere les werden er ook dingen op scherp gezet: vd Paal's lessenaar, zijn tafel die op een verhoging stond en zelfs het grote bord.

Altijd donderde er wat om en schoten er vrijwilligers toe om vd Paal te helpen. René van Klaveren, die in het internaat van de HBS was gooide twee stinkbommen in de klas, binnen no time stonk het verschrikkelijk naar rotte eieren. Dat was het ultieme teken voor iedereen om schreeuwend de klas te verlaten en Joris in de stank achter te laten. Joris wankelde bedwelmd na enige tijd de klas uit en verliet 2b. Deze keer had hij inderdaad niemand uitgestuurd, ze waren allemaal zelf de klas uitgegaan…..